

naš tednik

LETO XXIX — Številka 30

28. julija 1977

Cena 4.— šil. (4 din)

Poština plačana v gotovini

P. b. b.

Erscheinungsort Klagenfurt

Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Mladina iz osmih držav na sedežu NSKS

Udeleženci tritedenskega mednarodnega seminarja aktivistov kršćanskega mladinskega dela na Rebrci so v sredo obiskali tudi sedež Narodnega sveta koroških Slovencev. Ta obisk je sodil v program zadnjega tedna, potem ko so po en teden renovirali farovž na Rebrci ter delali pri okoliških kmetih in s tem spoznali realni vsakdan slovenskega kmeta. Zadnji teden pa je bil posvečen podrobnejši informaciji in izkoriščanju gradiva (NT je poročal).

Na sedežu NSKS so udeležence seminarja pozdravili osrednji tajnik Filip Warasch, namestnik Karel Smolle in vodja biroja Kluba slovenskih občinskih odbornikov. Nakazala sta predvsem dve komponenti, ki sta važni za razumevanje koroškega slovenskega človeka: prvič zloraba demokracije pre-

ko treh večinskih strank: koroški Slovenci nikoli ne bodo postali večina ne v deželni in še manj v državnem merilu. Z demokratičnim glasovanjem bodo vedno preglasovani. Nekje je meja formalne demokracije in bi morale imeti večinske stranke boljše čut odgovornosti, ki jo nosijo. Stranke same naj bi se prizadevale, gledati na želje Slovencev. V svoje politično delovanje naj bi bolj vpletle višje vrednote.

Druga stran je gospodarska šibkost tega obmejnega prostora. Industrije skoraj ni, večja podjetja so večinoma v Slovincem nenaklonjenih rokah in je odvisnost potem tudi dovolj velika brez nasilja. Ta odvisnost pospešuje počasi, a redno, asimilacijo! Tudi struktura podjetij ni pravilna. Kajti zdravih srednjih in malih podjetij je tudi pre-

malo, premalo predvsem v slovenskih ali nevtralnih rokah. Tudi psihološkega aspekta se ne da zanamari. Slovenski otrok se čuti nezashčitenega v svojem okolju, potem ko je do vstopa v šolo bil precej časa še v zaščitenem domačem slovenskem okolju.

Diskusija, ki je sledila, je bila zelo živahna. Udeleženci seminarja, ki so prišli iz osmih držav, so se zanimali tudi za strukturo organizacije ter za način in možnost delovanja, ki bi bilo na teh koroških tleh čimbolj efektno.

Na Koroškem so organizirali seminar Katholische Arbeiterjugend, Katoliška mladina, Evangeličanska mladina in Koroška dijaška zveza. Kaplan Polde Zunder in Miha Zablatnik sta vzgledno skrbela za dober potek seminarja.

Angleščina ne sme izpodrivati slovenščine!

Obe osrednji organizaciji koroških Slovencev sta stavili prosvetnemu ministrstvu ter šolskemu oddelku urada koroške deželne vlade vrsto konkretnih predlogov za zboljšanje pouka na dvojezičnih šolah. Najvažnejše vprašanje je predšolanje v tujem jeziku — angleščine — na ljudskih šolah. To predšolanje velja kot šolski poizkus.

K temu pripomnita Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, da bi bilo potrebno vpeljati na območju veljave manjšinskega šolskega zakona na Koroškem slovenščino kot tuji jezik za tisti del šolarjev, ki niso prijavljeni k dvojezičnemu pouku in s tem doprinese neposreden prispevek k spoznavanju. Sporazumevanje je mnogo lažje, če se zna tudi jezik drugega. Na vsak način pa bi pri vpeljavi angleščine bilo treba paziti na to, da bi tudi k dvojezičnemu pouku prijavljeni otroci lahko obiskovali pouk angleščine.

Treba bi bilo razmišljati o tem,

ali naj bi bil vpeljan pouk slovenščine kot tuji jezik tudi na drugih šolah izven območja veljave manjšinskega šolskega zakona, stoji v pismu osrednjih organizacij prosvetnemu ministrstvu.

Na šolski oddelk urada koroške deželne vlade je izšel s strani osrednjih organizacij predlog, na dvojezičnih šolah, katere bi imele razen tega še oddelčni pouk, prilagoditi število šolarjev številu šolarjev na posebnih šolah (Sonderschulen). Ta predlog je utemeljen s tem, da so učitelji na takšnih šolah izpostavljeni veliko večjim obremenitvam.

Šolskemu oddelku urada koroške deželne vlade sta prinesli na znanje obe osrednji organizaciji odklonilno držo k načrtovani razpustitvi drugega razreda ljudske šole na Radišah. V stopnjevačem se poslabšanju pokrajinske strukture, v kateri živi slovensko prebivalstvo, je treba videti zavestno zožitve pravic slovenskega prebivalstva.

Prav tako se slovenski organiza-

ciji silovito branita proti razpustitvi ljudske šole v Slovenjem Plajberku. V pisanju na mestno občino Borovlje zahtevata Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, v smislu člena 7 avstrijske državne pogodbe napraviti pogoje, da ima vsak pripadnik slovenske narodne skupnosti možnost, se udeležiti v materinščini pouka na osnovni šoli. Slovenski organizaciji sta se pri-

ključili protestu prebivalstva Slov. Plajberka, in izvedli, da se bo poslabšalo izhodišče otrok, ki bi bili po razpustitvi šole v Slovenjem Plajberku prisiljeni se voziti v Borovlje. Predvsem so od tega prizadeti šolarji, ki so prijavljeni k dvojezičnemu pouku.

V smislu pravega pospeševanja k dvojezičnemu pouku prijavljenih otrok, prosita Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih

organizacij na Koroškem zvezno ministrstvo za prosveto in umetnost, vzeti slovenski mladinski list „Mladi rod“ zopet v šolsko knjižno akcijo. „Mladi rod“ je bil desetletja edini slovenski pripomoček tako v ljudskih šolah, kot tudi na glavnih šolah in nižjih stopnjah višjih šol in drugih učnih ustanov. Tudi izdaja novih slovenskih učbenikov ni mogla zožiti pomembnosti „Mladega rodu“.

Proces proti Selanom na Dunaju, proti Filipu Waraschu v Salzburgu

Štirje Selani, ki so lani na dan preštevanja, 14. novembra, uspešno bojkotirali ugotavljanje manjšinske s tem, da so odnesli volilno skrinjo ter jo zažgali, se bodo morali zagovarjati zaradi tega pred deželnim sodiščem na Dunaju. To je odločilo vrhovno sodišče na predlog njihovih odvetnikov. Tudi termin za proces je že imenovan: petek, 19. avgusta, s pričetkom ob 9. uri. Postopku bo predsedoval dr. Gerhard Hutter.

Štirje selski fantje — Marjan, Nante in Peter Olip ter Florijan Jug — so namreč preko svojih odvetnikov predlagali, da bi se proces proti njim vršil na sodišču izven višjega deželnega sodnega okraja Gradec, kateremu pripada tudi Koroška. Selski aktivisti, potomci borcev proti nacističnemu režimu, so namreč dejali, da v koroškem vzdušju ne more priti do objektivnega postopka, v katerem bi imeli fair priliko, da bi bili oproščeni, kajti koroška javnost jih je že obsodila. Možnost, da na Koroškem ne bi prišlo do korektnega postopka, je videlo očitno tudi vrhovno sodišče in je ugodilo njihovemu predlogu ter postopke preložilo na Dunaj, kjer je pričakovati manj čustven postopek.

V svojem zagovoru so se sklicevali Selani tudi na paragraf 10 kazenskega zakonika, kjer je rečeno, da je tisti nedolžen, ki napravi kaznivo dejanje le zaradi tega, da odvrne od sebe ali od drugega neposredno grozečo zlo ali škodo. Štetje kot predpogoj za manjšinske pravice samo bi prineslo tako zanje osebno kot tudi za vso slovensko narodno skupnost precejšnjo škodo, kar so dokazali tudi poznejši dogodki in sedanje uredbe. Kazenski zakon gre še dalje in določa, da mora biti zlo, ki se hoče s kaznivim dejanjem preprečiti oziroma odvrniti, tako tehtno, „da bi moglo pripraviti tudi pravičnega človeka do tega, da

krši zakon“. Selski fantje so poštenjaki, pravično čuteči ljudje, in jih spoštuje vsak pošten Slovenec, pa tudi vedno več Nemcev in drugih.

Vrhovno sodišče je odločilo ta teden na predlog odvetnika osrednjega tajnika NSKS Filipa Warascha, da bo postopek proti njemu prav tako pred sodiščem izven višjega deželnega sodnega okraja Gradec. Kot znano, je Warascha ovadil neki penzionist, češ da ga

je hotel osrednji tajnik NSKS napeljati k bombnemu atentatu, kar pa Warasch odločno zavrača. Vrhovno sodišče je odločilo, da bo proces proti Waraschu v Salzburgu. Prav tako v Salzburgu bo tudi proces proti Stefanu Petjaku iz Globasnice, katerega tožijo, da je s pisanjem parol, ki opozarjajo na neizpolnjen člen 7, poškodoval tujo lastnino. Za procesa proti Waraschu in Petjaku še niso objavili datuma.

Protestni teden v Dobrli vasi

Protestni teden prirejata Koroška dijaška zveza ter krajevna ZSM v Dobrli vasi s podporo slovenskega občinskega odbornika. Protest velja neupoštevanju Dobrle vasi tako pri uradnem jeziku kot tudi pri dvojezičnih napisih. Povsod so Slovenci brez v državni pogodbi zagotovljenih pravic.

Teden protesta proti uredbam in protimanjšinskim zakonom se bo začel 1. avgusta in bo trajal do 7. avgusta. Vsak dan se bo začel ob 19. uri pred občinsko hišo v Dobrli vasi. Na sporedu bodo filmi, predavanja, diskusije in družabni večeri. — Vse pod geslom: dvojezičnost tudi za Dobro! vsal!

Sporod bo ob vsakem vremenu.

Kot znano, bo občina Dobrila vas praznovala 7. avgusta 25-letnico, odkar je bila povzdignjena Dobrila vas v trg. Sprva so sploh zanikali pri pripravi na ta jubilej slovensko besedo in slovenska društva, na mnogotere proteste pa so končno le reagirali in „milostljivo“ dovolili to, kar bi moralo biti samo po sebi umevno.

Dobrli vasi vsekakor čestitamo k temu prazniku, skupno s slovenskim prebivalstvom občine pa pričakujemo, da bo to odkrit praznik: proti običajnim frazam se sicer ne da ničesar ukreniti, pač pa naj te

fraze ne olepšavajo nekaj, česar v resnici ni. Praznovala naj bi vsa občina in ne gre, da bi šel ta praznik na račun slovenskega prebivalstva in pomenil zanj grenkobo.

Jožef Koglek umrl

Za posledicami težke bolezni je umrl daleč preko meja znani Jožef Koglek, župnik v Škocijanu. Rodil se je 8. 12. 1905 v Šmarjeti v Rožu, v duhovnika je bil posvečen leta 1930 in leta 1938 prišel v Škocijan. Hitlerjev režim ga je sprva zaprl, nato je dobil gauerweiss in bil upravitelj v Hüttenbergu. Župnik Jožef Koglek je že za časa svojega življenja postal legenda, bil je steber, ob katerega so se zaman zaletavali nemškonalionalni „verniki“, ki jih je cerkev zanimala le tako dolgo, dokler ne bi bila izrinjena slovenska beseda iz nje. Župnik Koglek je to spoznal in ni klonil.

Pogreb pokojnika bo v soboto, 30. julija, ob dveh popoldne.

Slovenci iz Škocijana protestirajo proti diskriminaciji

V nedeljo dopoldne bo v Škocijanu slovenska protestna prireditelja. Slovenski občinski odborniki ter krajevni odbor ZSM sta prireditelja manifestacije. Slovensko prebivalstvo protestira predvsem proti izključitvi Škocijana iz manjšinske zakonodaje. Akoravno je Škocijan živahno kulturno središče koroških Slovencev in ima kar tri slovenske občinske odbornike na samostojni listi, od tega enega v občinskem predstojništvu, Škocijan ne dobi ne dvojezičnega napisa in tudi ni predvidena slovenščina kot dodatni uradni jezik. SPÖ, ÖVP in FPÖ so na primeru Škocijan kapitalirale pred nemškimi nacionalizmom in pred Heimatdienstom.

Kajti Škocijan je za koroške nemške skrajneže postal neke vrste simbol: leta 1972 je bil v tej občini tafelsturm najhujši, vodil ga je celo tedanji župan Jesse, se nemškonalionalci vztrajno zaganjajo proti slovenski besedi v cerkvi, zaradi tega nočejo plačevati cerkvenega davka, so lani postavili brambovcem v okviru heimatdienstovske prireditve spomenik in je žandarmerija z dotlej neznanim terorjem pretepala Slovence in aretirala 26 ljudi, ki niso imeli rjavih koroških gvantov ali ki so protestirali proti sejanju sovraštva na tej prireditvi.

Ko so stranke letos odločale, ali

dajo Škocijanu, v katerem so konstruirali isti slovenski delež kot v Galiciji, dvojezičnost ali pa jo odvzamejo Galiciji, se stranke niso upale dati Škocijanu dvojezičnosti in so jo raje vzele Galiciji. V Škocijanu se namreč čezmerno zamerile brambovskim krogom. Podžupan je tam namestnik okrajnega glavarja dr. Holzer, ki je 8. avgusta lani poveljeval žandarmijskemu terorju v Škocijanu. Če bi sedaj dali Škocijanu dvojezičnost, bi verjetno tekla vsa kri v abwehrkampfu zaman.

- Slovenski prebivalci Škocijana
- si vsekakor takih računov ne pustijo dopasti. Kajti tudi zanje
- velja člen 7 avstrijske pogodbe, ki jim garantira enake pravice, pravice predvsem za njihov jezik. Nočejo biti državljani
- drugega razreda. Hočejo preživeti kot Slovenci!

Zbirališče za protestno manifestacijo je hotel Obir ob Klopinskem jezeru. Udeleženci se tam zberejo od poldevete do devete ure dopoldne.

PROTESTNA PRIREDITEV PRELOŽENA!

- Zaradi smrti škocijanskega župnika Jožefa Kogleka v nedeljo
- protestne prireditve proti diskriminaciji slovenskega prebivalstva NE bo. Preložena bo za nedoločen čas.

Sergej Kraigher: sile preteklosti se oživljajo

V razvoju bilateralnih odnosov z Republiko Avstrijo si SFRJ prizadeva za reševanje mnogih raznovrstnih skupnih interesov dveh sosednjih držav. Pri tem ugotavljamo določene pozitivne premike v okviru bilateralnega in multilateralnega regionalnega sodelovanja. Vendar kljub mnogim našim iniciativam in določenemu napredku tovrstno sodelovanje zaostaja tako po obsegu kot po kvaliteti za dejanskimi možnostmi in interesi obeh držav.

Razvoja medsebojnih odnosov z Avstrijo nismo nikoli pogojevali s vprašanjem položaja slovenske in hrvaške manjšine na Koroškem, Štajerskem in Gradiščanskem, čeprav je jasno, da tega vprašanja ni mogoče iztrgati iz celote odnosov. Mnogi vsem nam dobro znani dogodki zadnjih let, posebej pa dogodki v poslednjem času ponovno dokazujejo, da za manj ugoden razvoj medsebojnih stikov ni iskati krivde v upravičenih zahtevah obeh manjšin in njunem boju zanje, še manj pa v konsekvencijah prizadevanj SFRJ, da se izpolni avstrijska državna pogodba.

Prav v zadnjih mesecih smo bili pričre oživljanju sil preteklosti, kot se kažejo v nacističnih izpadih hitlerjancev v Hitlerjevem rojstnem kraju z revanšistično maketo velikega nemškega Reicha, dalje v izpadih Sudetskih Nemcev, Koče-

varjev, ustašev, kozaških kvislincov, pripadnikov SS enot, v kampanjah Heimatdiensta in nacističnih akademikov, torej manifestacijah, ki so v očitnem nasprotju z obvezami Avstrije, izhajajočimi iz državne pogodbe in katerih se praviloma udeležujejo uradni predstavniki oblasti. Ob takšnem rovarjenju večno včerajšnjih sil pa sta značilni in ga tudi omogočata nacionalna nestrpnost in slep antikomunizem v mnogih političnih, družbenih in državnih strukturah Avstrije, ki seveda nista združljivi z novimi odnosi medsebojnega sodelovanja v Evropi, katerih izraz je med drugim tudi sklepna listina konference v Helsinkih. Tu leže glavni vzroki, da se odnosi z Avstrijo ne razvijajo in ne morejo razvijati v željenem obsegu in v potrebnem medsebojnem zaupanju. Sodelovanje Jugoslavije in Avstrije na beograjskem sestanku evropske konference o varnosti in sodelovanju samo potrjuje dejstvo, da se mnogi dolgoročni interesi obeh držav ujema in da takšne in podobne manifestacije in značilnosti niso v skladu z interesi Avstrije same v današnji Evropi.

Dejstvo je, da se je v zadnjih

letih po sporazumu treh strank v dunajskem parlamentu glede politike do manjšin avstrijska uradna politika v tem vprašanju ujemala z večino zahtev nemško nacionalističnih krogov. Heimatdienst na Koroškem postaja vedno bolj izgovor za siceršnjo nacionalistično in manjšinam ter tudi SFRJ sovražno usmerjeno desničarskih krogov, ki v vprašanih položaja manjšin prevladuje v uradni politiki Avstrije. V letošnjem letu na osnovi znanih protimanjšinskih zakonov sprejete odredbe avstrijske vlade to ponovno izkazujejo, saj pomenijo še dodatno zožanje pravic, ki jih je že zakon v narodnih skupinah neustrezno določil. To samo potrjuje utemeljenost boja manjšine, ki ni dovolila, da bi jo žejno prepeljali preko vode, ki se ni hotela odreči jasno določenim pravicam, ki ji gredo po določitih avstrijske državne pogodbe. Zato je razumljivo, da nadaljuje z bojem za te pravice.

Razumljivo je, da tudi SFRJ kot podpisnica avstrijske državne pogodbe ni mogla in ne more mirno mimo to ponovne kršitve mednarodnih obveznosti Avstrije. Znano je, da je avstrijska vlada manjšini vsiljene ukrepe prvotno tolmačila

kot nekakšno vzorno rešitev, ki naj bi celo presejala obveznost državne pogodbe. Sedaj ponovno slišimo izjave, da gre za minimalno rešitev in tudi negativne ocene posledic tristrankarskega sporazuma glede odnosov z manjšinama. Te izjave seveda ničesar ne spreminjajo na dejanskem položaju manjšin, ustavrjenim z vsiljenimi zakoni in ukrepi, ki kršijo določila avstrijske državne pogodbe in kažejo, kako je izpolnjevanje mednarodnih obveznosti v Avstriji glede položaja manjšin in s tem tudi odnosi z Jugoslavijo predvsem predmet igre različnih trenutnih interesov političnih strank in kako je podrejeno boju za spreminjanje odnosa sil med temi strankami.

Upamo pa, da bodo odgovorni avstrijski dejavniki spoznali, da je sedanja politika diktata manjšinam nerealna in brezperspektivna in da tako popuščanje velikonemškemu nacionalizmu in oživljanje nacizma kot povsod v Evropi presežen slepi antikomunizem, ne kalijo samo odnosov z Jugoslavijo, ampak gredo tudi na škodo avstrijskih demokratičnih sil in položaja Avstrije v mednarodnih odnosih, je ob koncu dejal Sergej Kraigher.

Arabska vojna

Med Egiptom in Libijo je prišlo do hujšega bojnega spopada: več letal na obeh straneh je bilo razstreljenih, Egiptu je uspelo razbiti nekaj sovjetskih baz. V ponedeljek je potem na ukaz egiptovskega predsednika Sadata mirovalo orožje. Vsekakor se je pokazalo, da arabska enotnost ni brez problemov. Takoj po ukinitvi spopadov je še bolj izbruhnila propagandna vojna. Egiptovski časopisi zahtevajo, da mora izginiti „nored Gadafi“ skupno s svojimi postojankami za izvežbanje teroristov; kot protitež Sadatovim prizadevanjem po popolnem prelomu s Sovjetsko zvezo ga imenuje Gadafi ameriškega agenta.

Vsekakor so tudi tukaj v ozadju (ali ospredju) interesi velesil, kakor tudi na vsem kontinentu. Konflikt med Egiptom in Libijo je le zadnji v tej vrsti. Etiopija in Somalija, Južna Afrika, Rodezija, Uganda itd. so prav tako v interesnem krogu prizadevanj velesil, napraviti iz teh držav neke vrste sodobne kolonije — z odvisnostjo od dobave orožja.

Pa tudi na Bližnjem vzhodu je Izrael trenutno edini motiv za arabsko enotnost. Toda ta enotnost gre na račun socialnega napredka, katerega terja gospodarski položaj teh držav — kljub olju. Olje samo pa je merilo interesa velesil za te države.

Beograd: pripravljala faza h kraju

Pred začetkom delovnega tedna, ki bi utegnil biti tudi zadnji v pripravljani fazi beograjskega sestanka konference o varnosti in sodelovanju v Evropi (KVSE), so ostala nerešena še štiri vprašanja. Zanje se je že v začetku sestanka govorilo, da so najtežja in da bodo povzročala hud glavobol delegacijam iz 33 evropskih držav, ZDA in Kanade.

Ta vprašanja bi bilo mogoče opredeliti takole: 1) kako ob izmenjavi mnenj oceniti to, kar je bilo storjenega v času od Helsinkov do Beograda; 2) kakšen naj bo odnos med plenarnimi sejami in sestanki delovnih teles (pet komisij) ter število enih in drugih; 3) dogovor o zagotavljanju kontinuitete beograjskega sestanka in 4) trajanje sklepnega dela beograjskega sestanka.

Ta posel bi bilo treba opraviti po predlogih evropskih nevrščeni in nevtralnih držav. Ti predlogi so bili večinoma sprejeti, vendar so bila to lažja vprašanja, o katerih so bila gledišča več ali manj sorodna. Tudi štiri preostalih vprašanj ne bi bilo tako težko urediti, ko ne bi vojaška in politična bloka imela do teh vprašanj dokaj nasprotujoča si stališča.

Poleg tega sta pomembna tudi določena medsebojna odvisnost in vrstni red reševanja teh vprašanj, ker ena in druga stran gledata tudi

na te probleme drugače. Ko ocenjuje ta položaj, meni voditelj švicarske delegacije Brunner, da se bo najtežje sporazumeti o trajanju jesenskega dela sestanka. Če bi rešili to vprašanje, bi bilo mogoče za preostala vprašanja najti rešitev „v petih minutah“. Po mnenju švicarskega diplomata je trajanje drugega dela sestanka podobno problemu kvadrature kroga, z drugimi besedami: nerešljivo, „če ne bosta ne ena ne druga stran popustili.“ Vzhodnoevropske države zahtevajo točno določitev začetka in konca jesenskega dela sestanka, medtem ko Zahod noče nič slišati o kakršnih koli časovnih omejitvah.

Tisti, ki menijo, da se ta pripravljani sestank ne bo podaljšal v avgust oziroma da ne bo potrebno, da bi se zato pogajanja nadaljevala septembra, se sklicujejo na izraženo pripravljenost vseh delegacij, da bi v skladu s sklepno listino iz Helsinkov omogočili najučinkovitejši in najracionalnejši sporazum o vseh vprašanih, ki zadevajo organizacijo in oblike dela predstavnikov zunanjih ministrov na jesenskem sestanku v Beogradu.

Zagovorniki tega mnenja ne zakrivajo dejstva, da je bilo doslej izgubljenih dosti tednov s pogajanjmi o včasih povsem tehničnih vprašanih in da so na mizi še vedno štiri najboljčutljivejša vprašanja, o katerih se stališča še niso do-

volj zblížala. Hkrati pa opozarjajo na konstruktivno in delovno ozračje, ki je doslej vladalo na beograjskem pripravljalnem sestanku in ne bi smelo biti skaljeno v teh sklepnih pogajanjih ne glede na to, da gre za vprašanja, ki veljajo za najtežja v okviru določenega poslabšanja mednarodnega položaja.

Teško si je misliti, da bi bila katera izmed 35 držav udeleženk pripravljena prevzeti odgovornost za nezadovoljivo uporabo določil helsinške listine, ker je bila ta listina od besede do besede napisana na temelju splošnega soglasja. Zato vlada pred začetkom zadnjega tedna v juliju in v krogih številnih delegacij optimizem, da bo v naslednjih petih delovnih dnevih urejeno tisto, kar še mora biti urejeno.

Uspešen zaključek prihodnjega tedna napovedujejo tisti, ki sodijo, da so štiri preostala vprašanja „povezana v isti vozeli“. Ko bo razvozan ta vozeli — in za to so možnosti, ne da bi bila potrebna maratonska pogajanja — bo beograjski pripravljani sestank kmalu končan. Takšen epilog bi po znanem reku, da „delo krasi konec“, pomenil ne samo prispevek k popuščanju napetosti in kreptvi varnosti in sodelovanja v Evropi, temveč bi bil tudi stvarna potrditev delovnega in konstruktivnega ozračja dosedanjih pogovorov v Beogradu.

Petrović umrl

Eden najvidnejših jugoslovanskih politikov je v petek umrl: Dušan Petrović-Stane, predsednik zvezne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije in član predsedstva centralnega komiteja KPJ. Dušan Petrović-Stane je bil eden najožjih sodelavcev Tita.

Član partije je postal leta 1936, bil leta 1940 zaradi tega tudi obsojen, sodeloval je pri pripravah na vstajo in bil soustanovitelj prvega šumadijskega partizanskega odreda.

Po osvoboditvi je opravljal različne odgovorne politične in državne funkcije. Postal je narodni heroj in dobil številna druga odlikovanja. Poleg tega je spisal več teoretičnih in drugih publicističnih prispevkov. Dušan Petrović-Stane je v svoji funkciji tudi večkrat sprejel zastopnika Narodnega sveta koroških Slovencev ter Zveze slovenskih organizacij na Koroškem in se je izkazal kot dober poznavalec narodnostne problematike na Koroškem ter bil zelo naklonjen željam zastopnikov koroških Slovencev.

Agrarni paket: ublažitev za izvoz živine

Zadnje tedne so kmetje, ki so govedorejci in ki se poleg prireje mleka bavijo tudi s prirejo pitanih bikov in volov, preživljali čase naraščajoče zaskrbljenosti. Možnosti za izvoz spitanih govedov so popuščale od tedna do tedna in inozemski turisti, ki so prejšnja leta v tem času zvečali povpraševanje za mesom, letos niso prišli v pričakovanem številu. Ob vsem tem pa je na trg pritiskala prekomerna ponudba cenejšega svinjskega mesa.

Zaradi vseh teh okoliščin je povpraševanje za spitanimi govedmi čedalje bolj popuščalo. Cene so ostale na zimski in pomladan-

ski ravni, medtem ko so se prejšnja leta tekom junija pričele zboljševati.

Sicer dokaj pozno, toda končno le, so minuli teden zvezna vlada in socialni partnerji zagotovili bazo, na kateri se bo v prihodnje izvoz spitanih govedov lahko počivil. V tako imenovanem agrarnem paketu, na katerega so se na Dunaju zednili, je zvišanje regresov na izvoz spitanih govedov eno bistvenih določil. S tem zvišanjem se bodo zboljšali pogoji za izvoz pitanih govedov v Libijo in v Grčijo, pa tudi v Italijo in druge dežele, ki kupujejo avstrijska spitana goveda.

V istem paketu pa je bil dan

podpis tudi na to, da bo pospeševanje izvoza plemenskih govedov in govedov za dopitanje v drugem polletju potekalo v istih mejah kot v prvem polletju. Istočasno so bila s tem paketom zboljšana določila za pospeševanje prireje na težo preko 100 kg spitanih telet, ki jih je bilo treba doslej za zagotovitev oskrbe s telečjim mesom stalno uvažati.

Minuli teden na Dunaju podpisani agrarni paket pa vsebuje še določila o usmerjanju trga z mlekom in z žitom. Ker je od lani jeseni naprej pri mlekarnah opažano naraščanje ponudbe mleka pričelo konec prvega polletja popuščati,

do jeseni ni pričakovati vladnih ukrepov na področju proizvajalčevih cen za mleko in tudi ne na področju odtegljajev v prid takomenovanega kriznega gošta. Toda tudi jeseni bo do tega prišlo le, če se medtem ponudba mleka pri mlekarnah znova zveča in če bi se medtem pogoji za izvoz mlečnih izdelkov poslabšali.

Kakor so ta določila zadnjega agrarnega paketa za kmete alpskega področja in za manjše kmete sploh nekam pomirljiva, so njegova nadaljnja določila za nje vznemirljiva. Ta določila imajo namreč zvišanje sedanjih cen krmne-

(Dalje na 3. strani)

Zastopnik ameriških Slovencev na Koroškem

Prejšnji teden je obiskal obe osrednji organizaciji koroških Slovencev Edvard Hribar, predsednik slovenskega društva Slavija št. 1 v Čikagu, s soprogo Jenino, Poljakinjo po rodu.

Društvo št. 1 v Čikagu je učlanjeno v Slovensko narodno podporo jednoto, ustanovljeno leta 1904. SNPJ združuje v svojih okoli 400 družtvih približno 71.000 članov in članic. Sedaj jo vodi predsednik Frank Grosser. SNPJ izdaja dvakrat tedensko (ponedeljek in petek) časopis Prosveta, v sredah pa izhaja časopis, ki je pretežno pisan v ameriškem jeziku. Za mladino izdajajo mesečnik Voice of Youth (Glas mladine), ki ima posebno prilogo za učenje slovenščine.

Edvard Hribar je obvestil zastopnike koroških Slovencev o življenju Slovencev v Ameriki, o njihovih skrbih in uspehih. Zastopniki so v vseh poklicih in slojih. Dva in sicer Frank Gorshin ter Richard Widmark, sta se uveljavila kot filmska igralca, Widmark zlasti v kavbojskih filmih. Nadalje je Hribar poročal, da imajo Slovenci v Čikagu samem osem društev, ki imajo kot vrhovno organizacijo Federacijo slovenskih društev, pri kateri je on podpredsednik. Predsednik je tovarnar Miha Čandek, ki je že večkrat obiskal kraje prednikov v SR Sloveniji. Največja slovenska naselbina je Cleveland v državi Ohio, kjer imajo za Slovence reden spored na radiu in televiziji. V Čikagu imajo Slovenci sicer samo pol ure tedensko slovenskega sporeda na radiu, so pa dosegli velik uspeh s kvartetom Prešeren, ki je izdal že nekaj plošč (med njimi tudi Trije fantje zapojejo).

Gospoda Hribarja in njegovo soprogo, ki ju je spremljal Danilo Türk od SZDL v Ljubljani, je vodil po Koroški Franc Wedenig. Med drugim so obiskali Bilčovs, kjer so se sestali z Jožetom Wakounigom od NSKS ter Karlom Pručnikom-Gašperjem od Zveze koroških partizanov, ter bekštanskega občinskega odbornika Janeza Mikla na Pečnici.

Iniciative NSKS in ZSO za manjšinsko šolstvo

Mestni občini Borovlje sta NSKS in ZSO poslala pismo, v katerem protestirata proti nameravani razpustitvi ljudske šole v Slovenjem Plajberku.

V pismu je rečeno: Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem sta preko prebivalstva v Slovenjem Plajberku ter preko javnih občil seznanjena z nameni občine Borovlje, da ukine enorazredno ljudsko šolo v Slovenjem Plajberku. Obe osrednji organizaciji podpirata protest tamkajšnjega slovenskega prebivalstva, ki je bil med drugim tudi javno izražen na „Srečanju rožanskih pevskih zborov“ dne 26. 6. 1977 v Borovljah in se mu v polni meri pridružujeta. Organizaciji sta mnenja, da se ne sme z administrativnimi ukrepi kršiti tistih pravic, ki jih je slovenska manjšina na Koroškem pridobila s podpisom avstrijske državne pogodbe. Postopno in načrtno oženje razvojnih možnosti pripadnikov manjšine nikakor ne odgovarja tolikokrat citiranem pospeševanju slovenske manjšine na Koroškem. Čeprav je slovenjeplajberška ljudska šola nižjeorganiziranega tipa, menimo, da se bodo izhodiščne pozicije otrok, ki naj bi se po ukinitvi šole vozili v Borovlje, še poslabšale in to v prvi vrsti za otroke, ki so prijavljeni k dvojezičnemu pouku.

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem zahtevata, da se v smislu člena 7 avstrijske državne pogodbe ustvari pogoji, ki bodo jamčili, da bodo vsi pripadniki slovenske narodne manjšine lahko deležni osnovnega pouka v materinščini. V primeru Slovenjega Plajberka pa je to mogoče doseči tudi s tem, da se ne ukine enorazredna ljudska šola.

Šolskemu oddelku urada koroške deželne vlade pa sta poslali slovenski osrednji organizaciji pismo, ki ima za predmet ukinitve drugega razreda ljudske šole na Radišah.

Osrednji organizaciji pišeta, da sta na seji koordinacijskega odbora dne 12. 7. 1977 razpravljala med drugim tudi o nameravani ukinitvi drugega razreda ljudske šole na Radišah. Po temeljiti presoji vprašanja in ob upoštevanju stališč, ki so bila podana svojčas s strani zastopnikov strank v okviru pogovorov z eksperti prav v zvezi z Radišami in s pravicami tamkajšnjega slovenskega prebivalstva, predlagamo, da ostane radiška ljudska šola na isti stopnji organiziranosti kot jo je imela dosedaj. To seveda pogojuje še nadaljnji obstoj drugega razreda radiške ljudske šole.

Agrarni paket: . . .

(Nadaljevanje z 2. strani)

ga žita za vsebino. Ječmen in oves se bosta podražila za 14 grošev na kilogram. V nekoliko manjši meri se bosta podražili pšenica in rž, medtem ko misli vlada ceno koruže v prihodnje držati s tem, da bo po potrebi pustila del pridelka letošnje žetve vskladiščiti, da ne bi prišla koruza jeseni po preniklih cenah na trg.

Pod črto: Agrarni paket zadnjega tedna je kompromis. Med socialnimi partnerji enako kot med kmeti-govedarji in kmeti-žitarji. Paket sicer omiljuje sedanji položaj govedarjev, ki prirajajo mleko in spitane govede. Omiljuje ga vendar le v toliko, v kolikor bo ostala kupna moč dolarja in na njega vezanih valut na sedanji ravni. Če bo le-ta še naprej padala, bo možnost za doseg ustrezni cen za avstrijsko mleko in meso na inozemskih tržiščih spet splahnela. Medtem pa se bodo cene žita v prid žitarjev in v škodo govedarjev gotovo podražile. (bl)

Poleg tega vidimo v postopnem slabšanju strukture podeželja, kjer prebiva slovensko prebivalstvo, načrtno in zavestno krčenje pravic slovenske manjšine na Koroškem, ki izvirajo iz člena 7 avstrijske državne pogodbe.

Iz razlogov ohranjanja dvojezičnosti čim večjega števila učencev in s tem pospeševanje slovenskega prebivalstva na Koroškem predlagamo, da se drugi razred radiške ljudske šole ne ukine.

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem v polni meri podpirata zahteve tamkajšnjega slovenskega prebivalstva, ki se nanašajo na nadaljnji obstoj drugega razreda ljudske šole.

POGOVOR Z AKTIVISTKO EDDO KONRAD:

Čilske paralele na koroških tleh

Vesoljni Koroški in Avstriji pa je bilo očitno, da je postala žrtev solidarnosti s koroškimi Slovenci v boju za njihove pravice. Kako se je znašla v vrtincu koroške stvarnosti?

„Leta 1973 je Katoliška delavska mladina pod internacionalnim geslom o svobodi, pravicah in enakosti sprejela v svoj program podporo zatiranemu ljudstvu v Čilu. Takrat še nismo vedeli za udar vojaške hunte in da ne bi ostali samo pri teoretičnih razglabljanjih, smo iskali konkretne primere. Zvedeli smo za krivice, ki so se dogajale v Čilu, in tako rekoč nehote smo videvali podobnosti in probleme na Koroškem. Sklenili smo pometati najprej pred lastnim pragom.“

Potemtakem so vas posredno prisilili, da ste stopili na stran boja koroških Slovencev?

„Odpri so mi oči. Bolj ko so me

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem predlagata v pismu šolskemu oddelku urada koroške deželne vlade, da se zniža število učencev v razredih z dvojezičnim in oddelčnim poukom. Svoj predlog utemeljujeta s tem, da pouk v takih razredih in oddelkih v veliko večji meri obremenjuje učitelje, ki se kljub vsej prizadevnosti ne morejo v zadostni meri posvetiti potrebni individualni pospešitvi posameznih učencev. Mislimo, da je znižanje števila učencev v nižjeorganiziranih šolah s pedagoškega gledanja neobhodno potrebno.

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem predlagata, da se za me-

rilo pri dvojezičnih razredih vzame število učencev, ki je predvideno za razrede na posebnih šolah.

Za uresničitvijo predloga bi šolska oblast prispevala svoje k uresničitvi enakih izhodišč k dvojezičnemu pouku prijavljenih otrok.

O prizadevanjih v tej smeri je bilo že večkrat govora na raznih srečanjih tako staršev kot učiteljev. Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem podpirata vsa prizadevanja, ki izboljšujejo situacijo k dvojezičnemu pouku prijavljenih otrok in utegnejo prispevati k bolj učinkovitemu delu učiteljev na dvojezičnih šolah in prosita, da se predlog reši v smislu njihove prošnje.

napadali, bolj sem se bila prisiljena poglabljati v to vprašanje. Napadi so se stopnjevali vse do bojkota.“

In potlej je zagrmelo?

„Dokler smo preštevanje manjšin samo obsojali, je bila Cerkev še prizanesljiva, toda ker smo se bojkota tudi aktivno udeležili, je bilo potrpežljivosti konec.“

Odstavili so vas z ne preveč prepričljivimi izgovori, a javnost vas ni zatajila. Svet nemara ni zvedel, da ste bili deležni široke solidarnosti in da je v Celovcu kar 60 ljudi iz raznih koncev Avstrije cele štiri dni gladovalo iz protesta za vašo odstavitev. Kaj takega se v Avstriji, niti v Evropi, ne dogaja vsak dan, kaj pravite?

„Če ne bi bilo te solidarnosti, predvsem celotne avstrijske delavske mladine, ne bi mogla vzdržati.“

Po trimesečnem „suspensu“, ko

so vas postavili na „stranski tir“, spet opravljate delo v Katoliški delavski mladini. Bi lahko rekli temu rehabilitacija?

„O rehabilitaciji ni govora. Gre kvečjemu za kompromis. Poprej sem bila sekretarka, zdaj, od 1. marca naprej, pa lahko opravljam posle za Katoliško delavsko mladino, nimam pa več pravice podpisovati.“

Če ne gre za popolno zmago, štejete to namestitve vsaj za uspeh izpod naslova solidarnosti?

„V sporu okrog mojega vprašanja so sodelovale štiri silnice: škof, ki je hotel prikazati vso zadevo kot spor iz čistega delovnega razmerja, generalni vikar, vodja dušnopastirskega urada in predsednik Katoliške akcije. Naposled je prišlo do razgovorov posebnega odbora, sestavljenega iz predstavnikov katoliške akcije in katoliškega delavskega gibanja. Ker je sled-

Pismo bealca:

Dr. Josef Lukan, Professor
9170 Ferlach/Borovlje,
Reßnigweg 46

Ferlach, am 21. 7. 1977

„... daß derjenige ein schlechter Kärntner ist und es mit seinem Land nicht gut meinen kann, der sich hier unbelehrbar und unversöhnlich zeigt“, heißt es im Aufruf der drei Landesparteiobmänner in der „Kärntner Landeszeitung“ vom 30. 6. 1977 (Seite 1), worin das Volksgruppengesetz vom 7. 7. 1976 und die auf dessen Grundlage erlassenen Verordnungen vom 1. 7. 1977 erläutert, verteidigt und der Bevölkerung Kärntens eindringlich nahegebracht werden.

Bezugnehmend auf das angeführte Zitat muß ich mich gleich vorweg selbst als „schlechten Kärntner“ bezeichnen, denn ich bin keineswegs bereit, mich dieser kritiklose Unterordnung fordernden, die Gesinnungsfreiheit und Mündigkeit von Verantwortungsbewußten Staatsbürgern einengenden Feststellung zu unterwerfen, weil ich mich von den drei Kärntner Spitzenpolitikern in dieser Weise weder belehren lasse, noch in der Lage bin, einen solchen Aufruf zu einer Versöhnung zu akzeptieren, die schon bei oberflächlicher Beurteilung der von jenen propagierten Lösung nur als Demütigung der slowenischen Volksgruppe bezeichnet werden kann, und zwar unter anderem aus folgenden Gründen:

a) Die seit dem 1. 7. 1977 gültige Verordnung hinsichtlich der topographischen Aufschriften stützt sich trotz 22-jähriger Nichterfüllung

der entsprechenden staatsvertraglichen Bestimmung auf eine sehr hohe, im Staatsvertrag von 1955 überhaupt nicht verankerte (bewußt herausgenommene) Prozent-Klausel (Anteil von 25 % der Volksgruppenangehörigen).

b) Das Volksgruppengesetz und die entsprechenden Verordnungen wurden gegen den Willen der kompromißbereiten Volksgruppenführung diktatorisch festgelegt und schränken den Geltungsbereich für die Amtssprachenregelung auf etwa ein Drittel und für die sogenannte Ortstafelregelung auf ca. ein Sechstel des zweisprachigen Gebietes ein, wodurch nahezu alle größeren Siedlungszentren, die auch Mittelpunkte des slowenischen kulturellen Lebens sind, unberücksichtigt bleiben.

c) Die Amtssprachenregelung selbst enthält mehrere für Volksgruppenangehörige unzumutbare Hürden und Einschränkungen (z. B. Möglichkeit der Beschränkung auf bestimmte Personen oder Angelegenheiten, Verpflichtung zur vorherigen Bekanntgabe des Wunsches nach slowenischer Verhandlung, teilweise Reduzierung auf das Dolmetschprinzip).

d) Diese Maßnahmen entsprechen in keiner Weise den nationalen Gegebenheiten bei Abschluß des Staatsvertrages, sondern stützen sich im wesentlichen auf die von den Kärntner Slowenen boykottierte und damit unbrauchbar gemachte „Volkszählung besonderer Art“ vom 14. 11. 1976, die überdies von offizieller Seite unwidersprochen, zu einer Wahl umfunktioniert wurde und daher keine irgendwiewe relevanten Ergebnisse hinsichtlich der Muttersprache der Kärntner erbracht hat.

Die gegenständliche Gesetzgebung ist somit das bisher letzte Glied in der Kette kontinuierlich fortschreitender Einschränkungen von Minderheitenrechten. Dazu erlaube ich mir, den Herrn Bundeskanzler selbst zu zitieren, der in der die Volksgruppenfrage behandelnden TV-Sendung am 14. 7. 1977 von einer „Minimallösung“ gesprochen hat. Diese Aussage steht nun in auffallendem Widerspruch einerseits zur Feststellung des Herrn Bundespräsidenten, der in der zitierten Sendung die Mehrheit zu Großzügigkeit mahnt, andererseits aber auch zu den geradezu einträchtigen Stellungnahmen der drei Kärntner Landesparteiobmänner, welche von einer tragfähigen Lösung und — im Hinblick auf die betroffene Volksgruppe — irreführend und unzutreffend von einem „Kompromiß“ sprechen, ohne von der Voraussetzung auszugehen, daß ein solcher eine Übereinkunft, ein Ausgleich ist, jener „Kompromiß“ aber von den im Kärntner Landtag und im Nationalrat vertretenen Parteien, insbesondere von den deutschnationalen Kreisen darin (vgl. „Kärntner Nachrichten“ vom 9. 3. 1977!) über die Köpfe der Volksgruppe hinweg einseitig festgesetzt wurde; ganz abgesehen davon, daß dadurch nur jene Kreise, die eine Aushöhlung und Minderung der im Artikel 7 des Staatsvertrages verankerten Rechte durchsetzen wollten, zum Erfolg kommen, und der Eindruck erweckt wird, die deutschsprachige Mehrheit des Landes habe auch auf irgendwelche Rechte verzichtet. Man könnte meinen, der Artikel 7 des Staatsvertrages sei für die Mehrheit geschaffen worden.

nje imelo interes, da Katoliška delavska mladina ne bi razpadla, se je sekretar ponudil za mojega neposrednega predstojnika. Na ta način mi nudijo zdaj vsaj neko zavetje.“

Torej končne rešitve še ni?

„Ne. Navsezadnje pa nekaj pomeni tudi to, da se s problematiko ukvarjajo in da o njej razmišljajo. Naj pristavim, da gre za nesporezume starejšega datuma med uradno cerkvijo in Katoliško delavsko mladino, pri čemer je bil moj primer le ena izmed zunanjih inčič.“

V čem je ta spor ali nesporezum?

„Ker Katoliška delavska mladina noče biti orodje vrhovnih cerkvenih instanc.“

In če že govorimo o sporih, kaj menite, kdaj in kako bi bilo moč zgladiti sporna vprašanja o koroških Slovencih?

„Menim, da je treba spore reševati od spodaj navzgor. Spore je treba razkrivati, ne pa jih prikrivati. Postaviti se je treba ob stran tistega, ki je zatiran. Samo lepe besede še nič ne pomenijo.“

Čemu pripisujete okoliščino, da avstrijska javnost, s sredstvi infor-

Ljubljanski „Nedeljski dnevnik“ je objavil intervju s sekretarko KAJ Eddo Konrad, ki ga v izvlečkih objavljamo.

miranja na čelu, ni naklonjena vprašanjem koroških Slovencev?

„Gre predvsem za napačne informacije, kot so spodbujanje strahu pred komunizmom in za preprosto ščuvanje ljudi.“

Kako si predstavljate, denimo v prihodnosti, sožitje med obema narodnostma, ki živita na istem ozemlju?

„Beseda sožitje se težko sliši, vsaj v zdajšnjih razmerah. Bolj mi ugaja beseda spoštovanje med ljudmi. Gre za priznavanje enega naroda drugemu, da so tudi ljudje.“ (Nedeljski dnevnik)

Angesichts dieser Gegebenheiten bedarf eine Haltung, die jeman- den, dessen Rechte man erheblich einschränkt, mit feierlichen und beschwörenden Worten zur Versöhnung aufruft, wohl keiner weiteren Erörterung mehr.

Außerdem erscheint dadurch auch der Begriff „Kärntner“ in einem eigenartigen Licht. Er wird von den Kärntner Landesparteiobmännern im Sinne einer Forderung nach loyaler Haltung für ein überwiegend volksgruppenfeindliches Gesetzeswerk beansprucht, damit aber praktisch den deutschnationalen Kreisen im Lande vorbehalten und ebenso wie die Begriffe „Demokratie“, „Mehrheit“, „Versöhnung“, „Verantwortung“ u. a. als Waffe gegen die Minderheit eingesetzt, insofern, als implizit nur jene gute Kärntner sind, die sich mit den angeführten Regelungen identifizieren. Ein solches Kärntner-Sein lehne ich entschieden ab und stelle ihm ein anderes in der Dimension eines tatsächlich toleranten und versöhnungsbereiten, Buchstaben und Geist des Staatsvertrages achtenden Kärntnertums entgegen. Bewußt im Gegensatz zu den apodiktischen Aussagen des Herrn Landeshauptmannes, der von einer gänzlichen Erfüllung jenes Vertrages spricht, möchte ich mein Verständnis als Kärntner als Grundlage für endlich konstruktive, erfolgreiche Gespräche mit der Führung der Kärntner Slowenen sehen, wozu als Voraussetzung allerdings auch noch sehr viel erzieherische und aufklärende Arbeit mit dem Ziel der Änderung der die Slowenen betreffenden Ausprägung der öffentlichen Meinung in Kärnten notwendig ist. Dies ist mein größtes Anliegen.

Župniku Jožefu Vošnjaku v spomin

Kot strela je odjeknila vest, nihče ni mogel verjeti, da je v soboto, 23. julija, zvečer ob deveti uri nenadoma umrl za srčno kapjo v 66. letu življenjskega potovanja in 41. letu duhovništva, šentjanski župnik Jože Vošnjak. Nam vsem, ki smo ga poznali, bo za vedno ostal v spominu njegov vedri, veseli štajerski značaj. Na-

župnijo Šentjanž v Rožu. Tu se je tudi končala njegova življenjska pot.

Zadnja leta je urejeval verski tednik Nedeljo, pomagal je, kjer je bilo treba, tudi v raznih drugih župnijah, tako npr. pred leti dalj časa v Bilčovsu.

Letos konec aprila je podal pri občnem zboru Krščanske kulturne zveze zadnjič obračun

Vošnjaka se odpira vprašanje upravljanja in oskrbovanja naših župnij. Stari omagajo in omahnejo, mladih je vedno manj. Dela je ogromno, a delavcev primanjkuje. Vrhu tega je še v raznih krajih duhovnik edini — in tudi to je bridka koroška resnica, ki ohranja slovensko besedo v javnosti. Prav na to dejstvo je opozoril v svojem poslovnem govoru dvorni svetnik dr. Valentin Inzko, v imenu koroške škofijske sinode. Pozval je navzoče, naj še bolj strnjeno pomagajo duhovnikom v farah.

Za domače, slovensko prebivalstvo je ganljivo spregovoril slovenski občinski odbornik Boštji Malle, ki je posebej poudarjal požrtvovalnost pokojnika ter njegovo veliko skrb za versko in kulturno dejavnost v fari. Posebno pretresljivo pa je, je dejal Malle, da je moral župnik Vošnjak umreti prav tedaj, ko se je prizadeval za popolno obnovo cerkve. Tudi župan bistriške občine, ki je hvalevredno govoril v obeh deželnih jezikih, je našel za bivšega veroučitelja, duhovnika in občana mnogo besed v zahvalo.

Pogrebne svečanosti, ki se jih je udeležila velika množica pogrebcev — med njimi nad 90 duhovnikov ter predstavniki slovenskih narodnih organizacij, je opravil prelat Aleš Zechner.

Naj se odpočije pokojni gospod Jože Vošnjak v božjem miru.

smejan, vedno šaljiv, neumoren, ni mogel mirovati, kot narodnjak, kot prosvetni delavec, kot duhovnik.

Rodil se je 3. februarja v Šentjurju pri Celju, v mašnika je bil posvečen 4. julija 1937. Deloval je najprej v mariborski, nato v goriški škofiji. Leta 1955 je prišel na Koroško in prevzel kot župni upravitelj

o delovanju farne prosvete v Šentjanžu. Vsako leto so pripravili materinsko proslavo in dan starih, enako tudi pustno prireditev. Višek je bil pa lani Škofjeloški pasijon, s katerim so gostovali v več krajih južne Koroške in celo na Goriškem.

Obračun o svojem življenju je že podal pred Bogom.

Ob smrti duhovnika Jožeta

V Kazazah odšli trije dobri farani

ROGAČEV VORANC V KAZAZAH

Poslanka smrt se je zadnji čas pogosto oglasila v naši fari. Tako so se v teku desetih dni kar trije zvesti farani preselili v večnost. Nepričakovano, sredi dela, je Bog poklical k sebi v petek, 8. julija, Rogača, Lovrenca Dobrovnika, malega kmeta v Kazazah, v 70. letu starosti. Doma je bil pri Kajžu na Metlovi. Rajni je bil, kakor njegov oče, velik ljubitelj konj in je do zadnjega kljuboval tehniki — traktorjem in strojem. Ker je bil tako rekoč edini lastnik konjev v naši fari, obenem pa dober sosed, ki je vedno rad pomagal, je imel v fari in še izven nje dosti naročil za obsipavanje krompirja in pese, ker je v svojo naravno vprego lepše opravil takšna dela kot je to mogoče s stroji. Pomagal pa je tudi z raznimi prevozi. Tako je tudi na svoji zadnji poti peljal iz rinkolškega gozda drva za svojo sestro, ko mu je pri rinkolških Rutah nenadoma odpovedalo srce in je padel z voza ter na kraju takoj umrl.

Izredno velika množica ljudi ga je v nedeljo, 10. julija, popoldne spremljala v cerkev k pogrebni maši in na pokopališče. Namesto navadnega zvonjenja se je razleglo pri pogrebni slovesnosti po naši fari pritrkovanje zvonov ali „nabijanje“, ki je naznanjalo, da spremljamo k zadnjemu zemeljskemu počitku bivšega mežnarja, ki je kot pravi mojster do zadnjega vodil ob praznikih in raznih faranih slovesnostih „nabijanje“ zvonov, ki je nam vsem zelo všeč.

Naš g. župnik se mu je pri pogrebni maši zahvalil za vse, kar je storil dobrega za našo faro cerkev, in za zgledno življenje prepričanega kristjana, saj je bil pri vsaki nedeljski in večkrat tudi pri delavniški božji službi.

JAKOBOVA MATI MARIJA PÖGRIN NA METLOVI

V četrtek, 14. julija, dopoldne je dozorela za večnost 86 let stara

Jakobova mati, Marija Pögrin, rojena Germadnik, na Metlovi, ki je preživela svoja mlada leta v Kokju. Bili so tedaj težki časi, služila je pri raznih kmetih, da si je tako s trdim delom služila svoj vsakdanji kruh. Leta 1951 se je priselila iz Kokja na Metlovo.

Rajno smo zelo spoštovali, ker je bila globoko verna in skromna žena. Dokler je mogla, je hodila vsako nedeljo, pa tudi ob delavniških, kadar je bila v bližnji metlovski cerkvi božja služba (enkrat ali dvakrat v tednu), k sveti maši in k svetemu obhajilu.

Zadnja štiri leta pa je zaradi bolezni živcev tako obnemogla, da ni mogla več iz hiše. Ker sama ni mogla več h Kristusu, ga je povabila večkrat na dom in je zelo lepo pripravljena umrla. Rajno je ves čas njene bolezni zelo dobro oskrbovala njena bližnja sosedka, Beclova mati Frida.

PERNUČEV OČE NA METLOVI

V ponedeljek, 18. julija, popoldne je rešila smrt bridkega trpljenja Pernučevega očeta, Matevža Buteja, kmeta na Metlovi, ki je umrl dobro pripravljen za večnost v 76. letu svojega življenja. Njegova življenjska pot je bila pravi križev pot. Ker pa je bil rajni globoko veren, je z izredno veliko potrpežljivostjo prenašal vse številne križe in težave, s katerimi je bil obložen vse svoje življenje, posebno pa zadnje leto, ko je strašno trpel ob bolečinah zahrbtnih rakovih bolezni in se nam je vsem zelo smilil. Vesel je bil vsakega obiska in si je kljub svojim velikim bolečinam vedno prizadeval, biti prijazen. Ker je bil izredno dober sosed, ki je vedno vsakemu rad pomagal in daleč naokrog znan kot prirčno prijazen človek, je bil pri vseh zelo priljubljen. Vse svoje življenje je bil izredno delaven in je imel veliko veselje s kmetovanjem in s svojo domačo grudo ter je še na

bolniški postelji dajal svojemu sinu Pavlu dobre gospodarske nasvete. Poleg tega pa ga je krasila vedno velika ponižnost.

Rad je prebiral škofijski cerkveni list „Nedeljo“, „Naš tednik“ in Mohorjeve knjige ter je bil zadnje tedne svoje bolezni zelo nesrečen, ker zaradi oslabiljenih oči ni mogel več brati.

Trpljenje je okušal že v mlajših letih, posebno, ko mu je leta 1944 umrla njegova žena Ana in osem let nato njegova mati Marija in je kot vdovec sam skrbel za svojega sina Pavla in za svojo hčer Marijo. Ko se je ta poročila in tako odšla od doma, je gospodaril sam s svojim sinom Pavlom brez gospodinjice do leta 1965, ko se je poročil njegov sin. Pred letom ga je začela mučiti bolezen. Dvakrat je iskal pomoči v bolnišnici v Celovcu, a zaman. Letos v marcu je bil operiran in od tedaj naprej je imel neprestano strašne bolečine.

Obkrat se je rad vrnil domov, kjer je bil zelo dobro oskrbovan in kjer sta z rajnim očetom trpela posebno njegov sin Pavel in njegova žena Beti, ki sta srčno dobremu očetu oba stregla z izredno ljubeznijo in potrpežljivostjo, čeprav je bila strežba, posebno po operaciji, zelo težavna in veliko breme. Zato zaslužita naše posebno priznanje in pohvalo.

Dokaz velike priljubljenosti rajnega Pernučevega očeta je bil njegov veličastni pogreb v sredo, 20. julija, popoldne, ko ga je kljub delavniku zelo veliko ljudi od blizu in daleč spremljalo od doma na naše faro pokopališče v Kazaze. V svojem nagovoru med pogrebno mašo se mu je naš g. župnik Florijan Zergoi zahvalil za vso skrb in delo za cerkev, ko je v povojnih letih več let vestno opravljal službo cerkvenega ključarja metlovske podružne cerkve in za njegovo zgledno, lepo krščansko življenje z željo, naj mu vstali Gospod vse povrne z večnim veličastnim veseljem. Ob njegovem

Pevski koncert pri Tedelnu

Slovensko prosvetno društvo „Vinko Poljanec“ v Škocijanu si za časa poletne turistične sezone silno prizadeva, da nudi tujcem-gostom tako ali drugačno domačo slovensko prireditev. Predsednik Miha Kap ima pri tem že izkušnje, saj skoraj vsak teden povabi ansamble, pevce in druge kulturne delavce, da prirejajo večere za goste — „Koroške večere“. Zadnjič se je predsednik Kap še posebno odlikoval, kajti kar v holandščini je pozdravil goste pri Piceju, po večini Nizozemce. Čuli smo, da je kaj takega že lani storil. Preseščeni smo bili prav v smislu, ki naj bi bil resnica kjerkoli na dvojezičnem ozemlju obdravske dežele (ko gre samo za dva jezika: nemščino in slovenščino). Spred večera so napolnili domači pevci društvenega moškega zbora „Vinko Poljanec“. Pri tem je moral Šimi Wrulich dirigirati, kajti Hanzl Kežar ni mogel priti zaradi neke nezgode pri vsakdanjem delu.

Da — vsakdanje delo daje dosti skrbi in težav našim ljudem. Zlasti sedaj v sezoni. Vsak se pač trudi kakor more, da bi ujel kako drobtinico od včasih le prehvalisane „pogače donosnega tujskega prometa“. In poleg vsakdanjega dela najdejo naši ljudje še časa in moči, da „garajo“ kot prosvetarji. Kdor misli, da ni več idealizma, naj pride na take nastope, bo pa videl žuljave roke, ki tokrat dirigirajo, bo videl zdelana telesa, ki se sedaj dvigajo v ljubezni do slovenske pesmi, bo videl žareče oči, ki se mučijo, da bomo tudi jutri videli naše slovensko narodno delo! Ob takih mislih se nam zdi, da bi bilo kar lepo, če bi več rojakov hodilo na prireditve. Zlasti tisti, ki so „samo gledalci“, samo poslušalci (pa še tiste redko), ki so „samo načrtovalci in voditelji in usmerjevalci in svetovalci

in nergači in kritiki“ — naj pridejo, povsod naj so prisotni, da vsaj ploskajo, da so pasivno prisotni, kajti če bo do tega spoznanja prišel: V današnjem času peti na koncertu samo za obloženi kruh, je treba velike sile zavesti in skupne slovenske kulturne vesti!

Poleg domačega pevskega zborra je prispeval k uspešnemu večeru tudi Obirski ženski oktet pod vodstvom Valentina Polanška — ansambel, ki bo šele letos oktobra praznoval svojo triletnico in ima za sabo že nad petdeset nastopov. Večkrat smo že poročali o tem. Sedem pesmi so Obirčanke pevke zapele, od teh tri skladbe po besedilu in melodiji dirigenta samega. Četudi smo morda mislili, da poslušalcem, ki so v prvi vrsti tukaj pri nas na oddihu in dovtetni le za zgolj „holadro“-razpoloženje, ni preveč za take otožne pesmi kot so narodne „Nocoj je an fajn večer“, „Hladna jesen se že bliža“ (po napevu ruske „Volga“) ali „Travnči so že zeleni“ — pa Polanškove (kot „Na Obirju živela je dečva, / ki je pastirju dala srce. To pa ni smela, / da bi ga vzela, / ker b'la je kmečka, / pastirček pa ne“ ali pa „Je davno zima že minula, / a moje rože ne cveto. / Sem druge fante peti čula, / a njega res nič več ne bo...“) — pa ne drži. V povezovalnem tekstu je ljubka učiteljica Helka Mlinarjeva s poetično plahim nastopom seznanjala goste v nemščini. Medžimurska narodna pesem v priredbi Slavka Mihelčiča „S'm si vzela Jurja Brankoviča“ pa je izzvala posebno aplavz. Vsaj dva poslušalca sta se po končanem koncertu odobravoče zanimala za pesmi. Ko bi taki ljudje kar pisali na slovenske časopise in povedali svoje, bi nam v marsičem koristili, da prihodnjič uravnamo program tako, kakor želi publika...!?

PRIREDTIVE

OBVESTILO!

Športno društvo v Selah bo priredilo v nedeljo, 7. avgusta, s pričetkom ob 16. uri popoldne

SPORTNO VESELICO

v Selah pred občinsko hišo! Za zabavo bodo poskrbeli „Karavanški fantje“.

Vašega obiska se veseli selsko športno društvo. Vsi prav prisrčno vabljeni!

POLETNA NOČ

14. 8. 77

Prireditelj: SKD Globasnica

Igra: ansambel Toneta Slaka

Kraj: pri Šoštarju v Globasnici

KOROŠKI VEČER

Prireditelj: Hotel Korotan in Krščanska kulturna zveza.

Kraj: Hotel Korotan v Sekiri.

Čas: sredo, 3. avgusta 1977, ob 20.30.

Nastopa: Trio Korotan s pevci iz Št. Vida v Podjuni.

ČESTITAMO!

Na področju poštne direkcije za Koroško so te dni napredovali tudi nekateri naši rojaki. Med drugim je postal poštni mojster Franc Podrečnik iz Celovca, višja poštna oficiala pa sta postala Anton Urschitz iz Loča in Anton Warasch z Djekš; Jurij Deisinger iz Celovca je postal višji telegrafski revident. Pavel Oizl iz Brnce je postal telegrafski revident. Čestitamo!

SPD „JEPÄ — BAŠKO JEZERO“

vabi na

Koncert VESELIH PLANŠARJEV

V PETEK, 12. AVGUSTA 1977, OB 20.15 V KULTURNEM DOMU V LOČAH.

Naše rojake naprošamo, da si pravočasno kupijo in rezervirajo vstopnice pri Jožku Wrolichu. Telefon: 0 42 54 - 21 42.

duhovno tako bogatem življenju je spodbujal nas vse, naj mu postavimo živ spomenik, s tem da ga bomo posnemali. Poleg tega je poudaril, da ga bo pogrešal tudi on, kajti duhovnik potrebuje ob vsej verski brezbriznosti mnogih takega človeka, da mu daje vedno znova spodbudo.

Vsemogočni Bog naj podeli vsem trem za njihovo lepo versko življenje in za vsa njihova dobra dela bogato plačilo, rajni pa naj izprosijo našemu narodu prepričane, požrtvovalne kristjane, ki bodo živeli in delovali po njihovem zgledu.

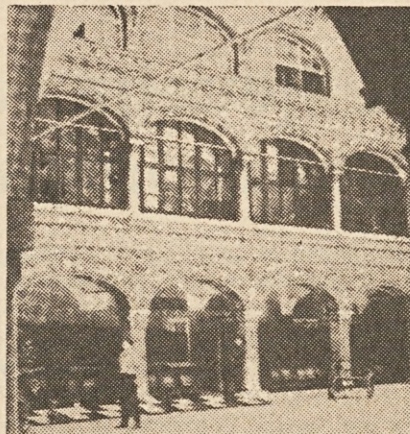
Živahni večeri v Križankah

V Ljubljani je odprt tako imenovani „Festival Križanke“, t. j. mednarodne poletne kulturne prireditve, ki jih prirejajo letos že petindvajseto sezono. Prirejajo jih v ljubljanskih Križankah in so v teh poletnih dneh privlačna vaba za kulture željne občane in tudi domače in tuje goste. Petindvajsetletna tradicija je festival s privlačnim, mnogovrstnim in umetniškim sporedom prireditev v mestu utr-

ustreže vsem okusom. Arhitektura velikega, po svetu znanega, slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika daje občutek pristnega sožitja med predstavo in njenim spremljevalcem-gledalcem in poslušalcem, s čimer se nemara v Križankah bolj kot kje drugje približujemo pravemu kulturnemu poletnemu festivalskemu ozračju.

V času petindvajsetletnega obstoja ljubljanskih mednarodnih polet-

ditvah že prek pol milijona obiskovalcev. Festival se zadnje čase vse bolj povezuje z organizacijami združenega dela, ki so postali množični obiskovalci prireditev. Kljub tem zavirljivim številkam festival nima zadovoljivih gmotnih sredstev, zato ne more v celoti uresničiti programske in organizacijske zasnove, ne more primerno izpopolniti ter obogatiti sporeda. Radi bi uveljavili bienalni koncept

Obnovljene Križanke

1952, Ljubljančani so želeli že pred petinšestdesetimi leti obogatiti svoje mesto s poletnimi prireditvami, ki naj bi proslavile Ljubljano po vsem evropskem kulturnem svetu. Že leta 1913 so si ljubljanski možje prizadevali ustanoviti in razviti poletne kulturne prireditve. Tedaj so „Pod Tivolijem“ uprizorili Nušičevo enodejansko Knez iz Semeberije. Niso uspeli. Tudi v kasnejših letih so se ponavljale želje po pestrejšem kulturnem in zabavnem življenju v času počitnic.

Na poizkusnih prireditvah leta 1952, z ustanovitvijo turističnega društva, so pripravili prvi festival s 74 prireditvami, ki si jih je ogledalo prek 100.000 obiskovalcev.

Dr. Vatovec, ki je imel za festival največ zaslug, se je že tedaj boril za kakovostno rast; to počnejo tudi danes, resda v nekoliko boljših razmerah, toda še venomer ni zadovoljivih sredstev za realizacijo novih zamisli, ki bi obogatile festival.

Vse do leta 1959 je bil poudarek na izvajanju domačih del. Sčasoma so oklestili kičaste točke in so začeli dajati prednost umetniškemu programu. S prireditvami so se selili iz doma JLA na Trg francoske revolucije, v Filharmonijo, Opero itd. Pogoji za delo so tedaj ustvarjeni, dasiravno še niso povsem zadovoljivi. To pa obvezuje vodstvo FESTIVALA za še zagnanejšo delo, za še pogumnejše tveganje in prizadevanja, da bi pripeljali mednarodne poletne kulturne prireditve na še višjo umniško in svetovno raven.

Mednarodni seminar slovenske literature

V Ljubljani se je končal trinajsti mednarodni seminar za slovenski jezik in literaturo. Sodelovalo je 167 domačih in tujih slušateljev.

Seminarsko srečanje predstavlja pomemben strokoven in političen dogodek, saj so na seminarju popularizirali in obravnavali slovenski jezik strokovnjaki tujih dežel in celin sveta, kakor tudi prevajalci.

Iz Avstrije, bolje s Koroškega, je prišel Borut Sommerger, študent slavistike, ki je vnet zagovornik manjšinskih pravic in eden najbolj aktivnih članov Koroške dijaške zveze in kluba slovenskih študentov na Dunaju. Na seminar je prišel že večkrat. „V Ljubljano prihajam predvsem zato, da se v pogovorih s profesorji filozofske fakultete in drugih znanstvenih ustanov seznanim z novejšo literaturo in da razpravljamo o problemih, na katere naletim ob študiju ali ob delu v klubu slovenskih študentov. V klubu smo si zadali nalogo, da pritegnemo v boj za uresničevanje naših pravic vse slovenske študente, ki so na Dunaju. Za to smo potrebovali veliko propagandnega materiala in pripravili številne akcije. Ne borimo pa se samo za pravice manjšin, pač pa tudi proti vsem oblikam fašizma, ki se pojavlja v sodobnem svetu. Za svoje člane pogosto organiziramo predavanja, ki obravnavajo zgodovino slovenskega naroda.“

V Italiji je zelo aktiven v boju za narodnostna vprašanja Božo Zuanella, duhovnik iz Vidma, ki je pripovedoval: „Nikoli nisem obiskoval slovenskih šol, sem samouk. Ljubljanski seminar že več let redno obiskujem. Prav gotovo je zelo pomemben, saj se ga vsako leto udeleži veliko število beneških Slovencev, ki se tu vzgajajo, izobražujejo in pridobljeno znanje prenesejo med rojake, ki so odrezani od lastne domovine. Mislim, da je sedanje obdobje prelomnica v zgodovini beneških Slovencev, saj se za vprašanje slovenskega jezika zavzemajo najširše plasti prebivalstva.“

Obredni ples: Mladike z otoka Bali v Indoneziji so očarale zlasti z gibi rok in telesa. Neposreden prikaz ljudskih obredov, ki „niso namenjeni občinstvu, temveč bogovom“. V Križankah je nastopilo 18 plesalcev in 15 instrumentalistov.

dila do že nepogrešljive kulturne stalnice.

„Festival Križanke“ odpira vrata vsem vrstam kulturnega ustvarjanja domačih in tujih izvajalcev in

nih kulturnih prireditev se je zvrstilo 676 nastopov s 50.000 izvajalci. Vsako predstavo si je ogledalo 700 obiskovalcev, kar pomeni, da je bilo na poletnih kulturnih prire-

predstav baleta in opere, hoteli bi biti pobudniki novih del raznih umetniških zvrsti.

Zamisel o ljubljanskih poletnih prireditvah se ni porodila šele leta

Za ženo in dom

ZA ZENO:

Iz stare domače kuhinje

Za danes smo izbrali dve prav stari kvašenki. Prva je doma iz okolice Cerkelj in jo danes še vedno pripravljajo. Včasih so jo prodajali na sejnih in vseh vaških krčmah. Imele pa so jo naprodaj tudi branjevke. Ime ji je habanca.

Druga kvašenka pa je značilna za Idrijo in okolico. Pravijo ji zelševka. Kot je razvidno iz sestavine, so jo pripravljali spomladi, ko je na razpolago prvo zelenje.

HABANCA

1/2 kg moke, 2—3 dkg kvasa, približno 1/4 l mlačne vode, sol.

Nadev: 15 dkg orehovih jedrc, sol, poper, čebula, 3 dkg masti (lahko tudi olje).

Iz moke, postavljenega kvasa, soli in mlačne vode zamesimo kvašeno testo. Dobro pregnetenega denemo vzhajati. Vzhajanega razvaljamo za prst na debelo, pomažemo z mastjo ali oljem in nadevom. Testo nato zvijemo v zvitek in ga razrežemo na približno 5 cm dolge koščke. Postavimo jih pokoncu in z roko nekoliko potlačimo ter zložimo na pomaščen pekač. Pustimo ponovno vzhajati, nato spečemo v srednje vroči pečici. Preden denemo v pečico, lahko namažemo z jajcem, da dobi lepšo barvo. Pečemo približno pol ure. Ponudimo toplo ali mrzlo. Nadev: Orehova jedrca sesekljamo, sesekljano čebulo in sol v možnarju stolčemo. Oboje zmešamo in namažemo testo. Če pa možnarja nimamo, tedaj čebulo samo zelo fino sesekljamo, jo potresemo s soljo in z nožem stremo (kot to delamo s česnom).

ZELŠEVKA

1/2 kg moke, 2—3 dkg kvasa, 2 žlici olja, približno 1/4 l vode, sol.

Nadev: 5 dkg drobnjaka, 5 dkg zelenih čebulnih poganjkov, malo rmana, malo sveže mete, nekaj listkov

pehtrana, 6 dkg olja, 3—4 dkg sladkorja, 10—15 dkg rozin, 1—2 jajci.

Iz moke, postavljenega kvasa, soli, olja in mlačne vode naredimo kvašeno testo in ga denemo vzhajati. Vzhajanega tanko razvaljamo in pomažemo z nadevom takole: najprej pomažemo testo z raztepenima jajcema, po vrhu potresemo prepraženo zelenjavo in oprane ter osušene rozine. Testo zvijemo in položimo v pomaščen pekač, kjer naj vzhaja. Ko se dovolj dvigne, spečemo v srednje vroči pečici. Pečemo približno 3/4 ure.

Nadev: drobnjak, čebulo in druga zelišča operemo, osušimo in drobno zrežemo. Nato vse skupaj lahko prepražimo na olju. Na koncu dodamo še sladkor. Nadev nekoliko ohladimo.

NEKAJ NAPOTKOV ZA LEPE LASE

Če z lasmi nismo zadovoljni, se izogibajmo vsemu, kar bi jim še bolj škodovalo: umivanje z vročo vodo, prevroče kape za sušenje, cenene in močnega šampona, električnih navijalcev ali škarij za navijanje.

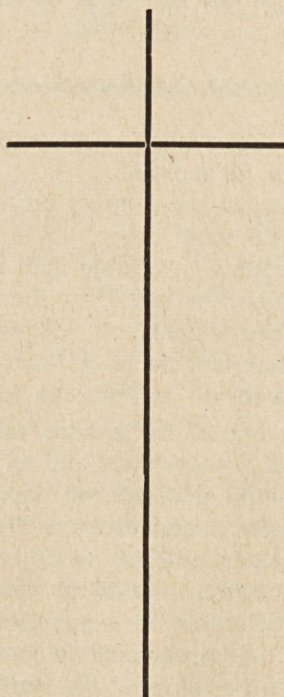
Pomembno je, da so lasje primerno postrženi. Če se konci cepijo, naj jih frizer strokovno poreže. Idealna pričeska za mastne in redke lase je moderna fen pričeska.

Mastne lase moramo večkrat umivati, zato šampon ne sme biti premočan, najprimernejši je otroški šampon.

Če imate prhljaj, se morate za nekaj časa odpovedati barvanju in trajnemu kodranju. Lasišče s suhim prhljajem pa si od časa do časa natremo z oljnim oljem in pustimo namazano čez noč. Pri mastnem prhljaju pomaga šampon iz žgane smole ali koprivine raztopine (kupimo jo v lekarni).

Najboljše sredstvo za lepe lase je dnevno krtačenje. Lase krtačimo s

ščetko iz naravnih ščetin, po možnosti pri odprtem oknu in to po dolgem in počez. Če pa imamo mastne lase, ne smemo masirati kože na lasišču, ker bi s tem vzbudili lojnice k še večjemu izločanju.

Pridi, dobri in zvesti služabnik: bil si v malem zvest, zato te bom čez veliko postavil. Pojdi v veselje svojega Gospoda! (Mt 25, 23)

Kristus, Veliki Duhovnik, je v sredo, dne 27. julija 1977, po težki boleznih poklical k sebi preč. gospoda

Jožefa Kogleka

škofijskega svénika in župnika v Škocijanu, zaupnika Narodnega sveta koroških Slovencev

v 72. letu starosti in 47. letu mašništva. Bil je vnet in načelen duhovnik, mož pravice, ki ni klonil in v duhu krščanske ljubezni neustrašno branil pravice slabotnejšega.

Od dragega pokojnika se bomo poslovili v soboto, dne 30. julija, ob 14. uri in ga pospremili na škocijansko pokopališče.

Pokojni bo ostal za vse koroške rojake nepozaben.

NARODNI SVET KOROŠKIH SLOVENCEV

ZBRAL MIRKO KUMER-ČRČEJ:

(4. nadaljevanje in konec)

Zgodovina Vautijevega rodu in življenjska pot župnika A. Vautija

Selanom se je ta rop tako ostudil, da so stali vsi za svojim župnikom. Le 17 oseb je volilo leta 1920 one, ki so župniku stregli po življenju.

Drugič pa je bil preganjen v Hitlerjevem času. Mnogi Selani niso hoteli v nemško vojsko, so se rajši skrili v gozdu ali pa jo pomaknili čez gore v Slovenijo. Župnik jim tega gotovo ni ukazoval, vendar so Hitlerjanci sumničili njega, češ da jim daje potuho. Začeli so ga opazovati in zasliševati. Niso mu mogli kaj dokazati, vendar so ga zaprli v gestapovski zapor in končno pregnali na Štajersko. V Schöder pri Muravu je pomagal tamkajšnjemu župniku, dokler ga niso postavili pred ljudsko sodišče in obsodili na več let ječe.

Imeli so ga zaprtega v kaznilnici Straubing na Bavarskem. Malo pred koncem vojne so jetnike odgnali iz kaznilnice. Šlo je peš po cesti proti taborišču Dachau. Mnogi so na tem pohodu umrli. Naš župnik se je kakor po čudežu srečno izmuznil iz kolone in našel zavetišče pri dobri, verni kmetici. Ta ga je nahranila in mu dala civilno obleko, da je mogel domov v Sele, ko je bila vojna končana. Po 25 letih ga je ta dobra žena prišla še v Sele obiskat.

Po vrnitvi na svojo faro se je lotil njene obnove. V lesu nad vasjo so ljudje našli kovček, poln listin iz orožniškega urada. Med njimi so bile tudi ovadbe zoper gospoda župnika, z lastnoročnimi podpisi ovaduhov. Ljudje so nagovarjali župnika, naj toži te krivičneže. On pa ni hotel. „Jaz sem duhovnik in učim sovražnikom odpuščati. To sem sam tudi že storil. Oni, ki so mi hudo hoteli, naj sami opravijo s svojo vestjo,“ je menil.

Versko življenje je na novo vzcvetelo, kulturna dejavnost se je razmahnila kot malokje. Maloštevilno prebivalstvo ima dvoje prosvetnih društev, pevski, igralski in folklorni krožek in sedaj še močne športnike. Škof je dal župniku pomočnika, delovnega kaplana. Skupno sta organizirala zidavo farnega doma in nove cerkve. Farni so veliko delali sami in veliko darovali v denarju.

Cerkev in farni dom v Selah sta

imenitnost, ki ju ni daleč naokoli. To je največji uspeh gospoda župnika, krona njegovega življenjskega dela.

Poleg verske vneme, je treba pohvaliti gospodovo delo na kulturnem polju. Dopisoval je stalno v naše liste v „Nedelji“, „Koroškem Slovincu“, pozneje v „Kroniki“ in „Našem tedniku“, smo radi brali njegove dopise iz Sel. Posebno zanimiva pa so bila popisovanja iz njegovega življenja v

ERSKINE CALDWELL:

Eveline in mi drugi

V drugi polovici leta, ko dozorevajo jabolka, je Roy, kadarkoli je hotel, vzel par očetovih konj in voz in nas vse odpeljal na Kvekovo farmo, od koder smo prinašali domov dve ali tri vreče jabolok.

Ko smo se vračali v mesto, smo vedno odšli v Johnovo in Evelinino klet in tam delali mošt. Delali smo ga pa tako: Johnny je prinesel mamino odejo, vanjo smo dali jabolka in jih nato stiskali z opekami. Ko smo jih dobro premečkali, s skupnimi silami stisnili, smo odcedili sok v čaše.

Blizu šole je stanoval fant z imenom Malcolm Striter. K nam se je prihajal igrati; bil je približno naše rasti, čeprav je bil nekaj let starejši. Eveline in Grace sta ves čas govorili o njem, mi pa ga nismo imeli nič kaj radi.

Kadar je Striter prihajal k nam v klet, da bi pil naš mošt, smo izkoristili vsako priložnost, da bi mu jo zagodili. Roy mu je, na primer, zagnal kapo na drevo, in Striter se je moral plaziti po drevju, da jo je dobil, preden je odšel domov. Vedno se je jezil zaradi tega in govoril, da ne bo nikoli več prišel. Vendar se je čez kak dan ali dva vedno vrnil. Brili pa smo tudi norce iz njega. Vedno se je igral z deklicami, in zato smo ga klicali „ženski petko“. Fanta Striterja sta imeli radi samo Eveline in Grace. Imel je lepo prečo in dajal jima je žvečilni gumi. Obe sta ga branili, če smo ga hoteli poriniti v rezervoar ali pa mu narediti kaj podobnega.

„Ne smete ga poriniti v vodo,“ sta nas opozarjali Eveline in Grace. „Ni slab fant.“

„Oh, prav rad bi ga porinil v vodo in videl, kaj bo naredil potem,“ je rekel Kvek. „Stavim, da je prava ženska cmera in da bi se obnašal kot deklica. Stavim, da ne bi mogel priplavati do brega.“

letih trpljenja. Pa tudi potopisi „Na soncu in v morju“, so zanimivo in poučno branje. Želeti bi bilo, da bi jih Mohorjeva izdala kot knjigo. To bi bila vzbodbuda drugim duhovnikom za posnemanje.

V vsem jubilatovem življenju vidimo, da je bilo nad njim vselej božje varstvo. K temu pa je jubilat sam osebno s svojo modrostjo dosti doprinesel. Da bi mu to božje varstvo ostalo še naprej, do njegove stoletnice!

„On plava prav tako dobro kot ti, Kvek,“ je rekla Eveline. „In jaz stavim, da ti ne moreš preplavati reke.“

„Kdo? Mar jaz? Jaz da ne preplavam reke?! Lahko bi preplaval tudi Atlantski ocean, ne da bi se pri tem vsaj enkrat ustavljal,“ je rekel Kvek.

Drugega dne je prišel Malcolm Striter na naše dvorišče prav takrat, ko smo se igrali z žogo, in sedel na zid iz kamna, ki je obkrožal Evelinino in Johnnyjevo hišo. Čeprav smo videli, da sedi na zidu, ni nihče spregovoril z njim.

Eveline je bila v hiši, Grace pa je odšla z materjo v mesto. Če bi bile na dvorišču, bi ga prav gotovo povabile, naj se igra z nami. Nam pa je bilo prav všeč, da ju ni bilo, saj je Striter prava ženska cmera.

Kvek je nekaj omenil, da bi ga lahko obmetavali s kamenjem, vendar pa smo se drugi hoteli samo žogati, in tako smo čisto pozabili nanj.

Igrali smo se še kako urico in nato odšli k Johnnyju, da bi vzeli iz kleti nekaj naših jabolok. Johnny in Eveline sta čuvala jabolka, ki smo jih prinesli s farme. Če smo si jih zaželeli ali pa smo hoteli narediti jabolčnik, smo pač odšli v klet in jih vzeli.

Medtem ko smo jedli jabolka, smo sedeli v kleti, nato pa smo se ponavadi povzpeli po stopnicah v kuhinjo, kjer smo pili vodo. Klet je imela dvoje vrat. Ena so bila na strani, kjer so metali kurivo v klet, druga pa so bila na vrhu stopnic; ta so se odpirala v kuhinjo. In zdaj smo se povzpeli po njih. Kvek je hodil pred nami in je odprl vrata. Šli smo za njim. Ko je Kvek odprl vrata, smo zagledali vsi skupaj isto stvar: na kuhinjskih tleh sta ležala eden ob drugem Eveline in Striter.

Ko smo bili v kleti, smo vpili na ves glas, in tudi ko smo šli po stopnicah, (Nadaljevanje na 7. strani)

Ce radi ugibate . . .

1. Kdo so bile sufražetke?

2. Kako dolgo živi pes?

● **SUFRAŽETKE** je rahlo posmehljiv naziv za angleške ženske, ki so se v začetku tega stoletja borile za žensko volilno pravico, torej za enakopravnost žensk z moškimi. Pristaši ženske volilne pravice so se imenovali sufragisti (od latinske besede *suffragium* — glasovanje). Od te besede izvirajo sufražetke (angleško *suffragets*). To žensko gibanje se je rodilo v Britaniji po zmagi liberalne stranke na volitvah 1906. Liberalci so obljubili ženskam volilno pravico, vendar so potem zavlačevali uresničenje obljube. Ženske so se pričele organizirati, sklicevati zborovanja in demonstracije in zahtevale svoje pravice. Večkrat so se spopadle tudi s policijo in tako so od leta 1906 do 1914 aretirali 943 sufražetk. Mnoge so v zaporih gladovale, da bi s tovrstno stavko prisilile vlado, da bi izpolnila obljubo. Angležinke so prenehale s tem gibanjem leta 1914 po začetku prve svetovne vojne. Volilno pravico pa so dobile leta 1917, ko je spodnji dom izglasoval takšen zakon.

● **PASJE ŽIVLJENJE** je razmeroma kratko. Ta žival kaže od desetega leta dalje običajno že znake starosti, s petnajstimi leti pa je pravi starček. Malokateri pes preživi osemnajsto leto življenja, čeprav so nekateri dočakali tudi dvajset let ali še več. Nekateri strokovnjaki trdijo, da je skrajna starostna meja pri 34 letih, vendar je to res redkost.

Večeri so moja uteha

Nocoj grem od doma, da napišem pesem.

V globini zime, prek ogolelih stebel, mrak spušča veke.

V samem zraku se trnje meri z žalostjo mojih stihov.

Bor krili v vetru, kot bi hotel vzleteti.

Srce ugrezam v lepše dni; zvezde tko belo kopreno pozabe. Lepo je: omamljen od solza slediti z mehkiimi koraki živalim v hosto.

S trpotcem bom izlečil svoje rane in tudi vino pomore. (Za očmi, v neznanem liku, rase moja duša.)

Zdaj se z očesom vpijam v belo runo in diham voščeni vonj zimskih vrtov. N. G.

Zakaj?

O, kako sem te ljubil! Zate, draga, vse bi dal.

V sanjah sem te plaho snubil, vedno zate trepetal.

A prišlo je drugače, ti vzljubila si drugega, bil sem zate del igrace, tebi nič pomembnega . . . D. D.

Za dobro voljo

PREVARANA BOLHA

Bolha se odpravi v gostilno, kjer se ga pošteno napije. Ko se primate skozi vrata, zgubi tla pod nogami in pade na trd asfalt.

»Presneto, zopet je nekdo predstavil mojega psa,« se jezno pobira.

UEČNA NERGA

„Tone, si bral, da bomo letos dobili angleško gripo?“

„Spet nepotreben uvod!“

NA CESTI

Starejša ženska je ogovorila na cesti mladoletnika: »Kaj bi rekla tvoja mati, če bi te videla kaditi na cesti?«

»In kaj bi rekel vaš mož, če bi videl, da ogovarjate tuje moške na cesti.«

MALO IN PRECEJ

Janez in Francelj si ogledujeta vinograd.

»Koliko kopačev potrebuješ v svojem vinogradu, če ga hočeš v enem dnevu okopati?« vpraša Francelj.

»Hja, takih, kot sem jaz, malo, takih, kot si pa ti, pa precej,« odgovori Janez.

DR. FRAN DETELA:

29

Mala življenje

POVEST

„Oh, hvala Bogu, Ožbe, da si prišel!“ se je razveselila Pečarka, ko je prihitel sosed razburjen po Štefanovem poročilu.

Ožbe pa je mahnil z roko, naj bodo tiho, razstavil po mizi steklenice z zdravili, ki jih je bil prinesel, skrbno pregledal, kje je Jurij ranjen, in zmajal z glavo. Rozalko je posilil jok.

„Tiho, ženske!“ je ukazal Ožbe. „Mati, prinesi platna po perilu, ali če imaš kak povoj; deklet, ti pa jesiha in arnike! — Kakšna neroda te je obvezoval!“ je godrnjal sam pri sebi. „Ubiti znajo človeka; rešiti ga ne znajo. — Zdaj pa mir!“ je zagrozil. „Še plava smrt nad hišo in nesrečno leto je napovedano.“ Naročal je, kako naj ravnajo z nesrečnim mladeničem in poslovil se z obljubo, da kmalu spet pride.

„Vidiš, Štefan?“ se je še obrnil. „Takšni smo vsi, od danes do jutri. — Dekle, ti pa ne jokaj! Če Bog dá in sv. Florjan, bomo Jurija rešili.“

Drugega dne pa je prišel najprej žandar z zdravnikom okrajnega glavarstva. Ta je pregledal ranjenca, ki je hudo blede, pohvalil, da so pravilno prevezali rano, me-

nil, da bo težko kaj z njim, in na gotovo postavil, da ga prenesti nikamor ne morejo.

„Hu, to je pot za kože, ne za poštenega človeka,“ je hropel in si brisal tolsti obraz, ko je lezel z žandarjem s hriba. „Kaj hodite v take kraje ljudi streljat! Ampak kar je res, je res: dobro ste merili. — Toda hodite počasi, če hočete, da prideva skupaj dol. Počijva malo, da si obrišem pot! — Brhek fant pa je ta Primožev, raca na vodi, in čvrst kakor medved. Ni čuda, da jokajo dekleta.“

Po Dolini in okolici se je hitro raznesla vest o tem dogodku. Eni so pripovedovali, da Jurij umira, drugi, da je že mrtev, vsi pa povpraševali, kako so ga zasledili. Obiskat je prihitela ranjenca sestra Franca s svojim možem in stara mati je prilezla, da objame in poljubi morda zadnjikrat ubogega sina, ki ni spoznal ne sestre ne matere. Tiho sta jokali ob njegovi postelji, priporočali ga Pečarjevimi, naj skrbé zanj, in žalostni, nepotolaženi se vrnili zvečer. Doma je sedla starka na stopnice, si podprla glavo s komolcema in jokala. Stari Primož je stopil k njej, da jo pomiri, a sam ni mogel spregovoriti nobene besede. Obrnil se je in šel v izbo in hodil gor in dol zamišljen, zatopljen v svojo žalost.

Na Strmo peč pa je prišel proti večeru Premec z Mihom, zakaj pozno sta bila zvedela nesrečo.

„Oh Jurček, Jurček!“ je tarnal stari. „Zakaj sem te moral zapustiti! Kakor steklega psa so te preganjali in ubili, jaz pa ti nisem mogel pomagati! Oh Jurček, da bi mi mogel vsaj to povedati, kdo te je ovadil in izdal zlodejem! Primojdunaj, kesal se še bo! Jaz ga bom našel, in če se skriva pod zemljo!“

Miha je stal na strani, ogledoval svojega prijatelja in

si grizel ustni. Široki obraz se mu je daljšal in daljšal in proti oknu se je obrnil Miha in si obrisal z rokavom oči in nos.

Potem pa je začel izpraševati, kdo bi bil v zadnjem času gor prišel. Ko pa je Rozalka povedala, kakšen človek je bil pri njih, kakšne je imel oči in kakšna usta, je zaškripal Premec z zobmi in pogledal tako divje, da je deklico groza obšla.

„Rožanec je,“ je dejal.

„Tako nekako ga je tudi Jurij imenoval,“ reče Rozalka.

„Miha, ti ostaneš tukaj pri Juriju,“ je odločil stari in oblačil kožuh.

„Ampak harmoniko naj mi prinese kdo ali vsaj klarinet!“ je opomnil Miha in gledal skozi okence za očetom, ki je bil že izginil v hosti.

Drugi dan pa je že kričal Premec po Dolini in od Doline proti Gorici: „Rožanec je Judež; on je izdal Primožvega Jurija.“ Ko ga je od daleč začul Rožanec, je snel puško s stene, zaprl vrata na obe strani in bežal v gozd pred srditim sosedom, ki je z vzdignjeno pestjo grozil njegovi hiši. Na polje in v gozd je šel Premec za njim in nazadnje ga je prišel iskat v Šimnov malin. „Kje imaš skritega izdajavca, da ga vržem pod kolo?“ je vpil in hodil po malinu razkačen kakor sršen.

„Premec, Premec,“ ga je miril Šimen, „bodi vendar pameten! Saj vidiš, da ni Rožanca tukaj. Povej rajši, ali je res iztaknil žandar Primožvega Jurija! To vendar ne more biti res!“

„Ne more biti res?“ se je jezil Premec. „Ti, stari norci, si seveda prerokoval Juriju, da bo ubežal. Ampak

TV AVSTRIJA

1. SPORED

NEDELJA, 31. julija: 16.00 Walton-soni: Sum. John Walton se mora boriti za vsak šiling, da lahko prinese domov težko zaslužen denar — 17.00 Čarovnik zlata; predstava ročnih lutk Wolfgang Kindlerja — 17.30 Viking Viki: Dva prepirljivca; risanka — 17.55 Za lahko noč: Gospod Klein in čas — 18.00 Klub seniorjev — 18.30 Igraj z nami: Predarlška — 19.00 Avstrija v sliki v nedeljo — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki in kultura — 19.50 Šport — 20.15 Družinski čar; televizijski film Kristine Nästlingerjeve — 21.40 Šport — 21.50 Nočni izbor: 4 + 4 = MI; igra o harmoniji in soglasju z Dietmarjem Schönherrom — 22.15 Poročila.

PONEDELJEK, 1. avgusta: 10.30—12.05 Domačijski zvonovi; domačijski film — 17.55 Za lahko noč: Gospod Klein in čas — 18.00 Omaruru (1): Prihod na jugozahod — Karl Pellgries, sin vestfalskega kmeta je zapustil Nemčijo, da bi se naselil v jugovzhodni Afriki — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Šport v ponedeljek — 20.55 Ulice San Franciska: Kdo je dr. Holtfield? Dva mladostnika napadeta lekarno, pri tem pobijeta lastnika — 21.45 Poročila in šport.

TOREK, 2. avgusta: 10.30—12.05 Družinski dragulj; ameriška šaloigra o

siroti deklici in šest stricev — 17.55 Za lahko noč: Gospod Klein in čas — 18.00 Živalski raji — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Igra lahko začne: Ciganka — 21.00 Sin iz boljše hiše: Kmečki voditelj Mihael Gaismair. Leta 1525 so se uprli na vsem južnonemškem prostoru kmetje proti plemstvu — 22.55 Hiša na lepem kraju: Zabavni izlet — 22.40 Poročila in šport.

SREDA, 3. avgusta: 10.30—11.55 Potovanje z Jakobom; dva življenjska umetnika spotoma — 17.00 Bogato ptičje strašilo; predstava lutkovnega odra Wolfgang Kindlerja — 17.25 Oddaja z mišjo — 17.55 Za lahko noč: Andi — 18.00 Risanka z Adelheido — 18.25 ORF danes — 18.30 MI — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki s kulturo in šport — 20.00 Muzej: Gustav Klimt; uvod v razstavo — 20.10 Zmerom le zaradi tebe; zabavna šaloigra o nekem odvetniku — 21.40 Poročila in šport.

ČETRTEK, 4. avgusta: 10.00 Zmerom le zaradi tebe; zabavna šaloigra o odvetniku (ponovitev) — 17.55 Za lahko noč: Andi — 18.00 Kuhinja v televiziji — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Rihardova košarasta noga; Irska drama Brendana Behana — 21.55 Poročila in šport.

PETEK, 5. avgusta: 10.30 Klub seniorjev — 11.00—12.50 Tujec je prišel; v ljubeznivi ameriški družini napravi zmedo domači učitelj iz Avstrije — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Emmin-

gerjevi: Hennepichlerja je treba vpašati — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Onedinova linija: Varnostna zapora — 21.00 Spotoma; prometni magazin — 21.45 Šport — 21.50 Oh, kako so moški neumni; zabavna zgodba o deklici, ki vara svoje ljubimce, da je stvardesa — 23.35 Poročila.

SOBOTA, 6. avgusta: 15.30 Švejkova nora leta; vojaška burka po romanu Jaroslava Haška — 17.00 ABC o športu: Nogomet in sodnik — 17.30 Heidi; zgodba deklice po znanem romanu Johanne Spyrijeve: Snežni vihar; risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Panoptikum — 18.25 ORF danes — 18.30 Prijetna zabava ob glasbi; melodije Irvinga Berlina — 19.00 Avstrija v sliki z aktualnostmi iz Južne Tirolske — 19.30 Čas v sliki in kultura — 19.55 Šport — 20.15 Vrtiljak; Vico Torriani, Peggy March in drugi — 21.20 Orson Wels pripoveduje: Finale v D-duru — 21.50 Šport — 22.05 Vprašanja kristjana — 22.10 Prijatelji Edija Coyla; žalostni, sarkastični gangsterski film — 23.50 Poročila.

2. SPORED

NEDELJA, 31. julija: 17.30—18.00 Za evropski pokal: Lahkoatletski mnogoboj — 18.00 Popscope; pregled mednarodne pop-glasbe — 18.30 Sleparsrcem; zabavna zgodba o ne posebno delavni družini, ki se spretno prebija skozi življenje — 20.00 Knjižni sejem — 20.15 Kralj jazza; v angleškem jeziku — 21.50 Brez nagobčnika.

PONEDELJEK, 1. avgusta: 18.25 ORF danes — 18.30 Kiti in delfini; dokumentarni film o življenju kitov in osupljivi zmogljivosti delfinov — 19.30 Gost pri Mayröckerju, Jandlu in Rühmu (TV v šoli, od 11. šolskega leta dalje) — 20.00 Hiša na lepem kraju: Zabavni polet — 20.55 Človeški vzpon: Od roda do roda — 21.45 Čas v sliki 2 — 22.15 Dve mladenki iz Walesa in ljubezen do celine; Francoz Claude se 20 let ne more odločiti za eno izmed dveh sester.

TOREK, 2. avgusta: 18.25 ORF danes — 18.30 Bolečina (ponovitev oddaje z dne 29. julija, TV 2) — 19.30 Z električno lokomotivo (ponovitev, TV v šoli, od 6. šolskega leta dalje) — 20.00 Poročni kandidati; televizijska drama Gabrijela Wohmanna — 21.35 Čas v sliki 2 in kultura — 22.10 Klub 2.

SREDA, 3. avgusta: 18.25 ORF danes — 18.30 Ö 9 (Predarlška); za kulisami festivalskega mesta: Bregenz — 18.55 Serija o podvodnem svetu; v angleškem jeziku — 19.30 Vstajenje pesnika (ponovitev): Josef Friedrich Perkonig (TV v šoli, od 8. šolskega leta dalje) — 20.00 Čarovništvo 76; čarovniški festival v pariški Olimpiji — 21.00 Stekleni človek; medicinska oddaja — 21.45 Čas v sliki 2 in kultura — 22.20 Kung Fu: Caine in črnc.

alno znanje — 21.45 Čas v sliki 2 in kultura — 22.20 Nemogoče naročilo (Kobra, prevzemite): Pisano okno.

SOBOTA, 6. avgusta: 17.15 Stekleni človek; zdravniška oddaja (ponovitev z dne 3. avgusta 1977, TV 2) — 18.00 Hollywoodski zvezdniki — 18.25 ORF danes — 18.30 Brez nagobčnika: Prosti čas na deželi; glasbena skupina — glina, kamen, črepinje, izumirajoči poklic — 19.30 Glasba v srcu Evrope — 19.50 Galerija — 20.15 Lehmannova zadnja pomlad; televizijska igra Konrada Hansena — 21.50 Neposredni prenos jazza.

Eveline in mi drugi

(Nadaljevanje s 6. strani)

smo razgrajali. Toda onadva nas še vedno nista slišala. Vrnili smo se po stopnicah in zapri vrata za sabo, toda onadva nas še vedno nista slišala.

V kleti smo spet posedli in pojedli nekaj jabolok. Kvek je rekel, da bi popil malo jabolčnika, vendar mu ga ni hotel nihče narediti. Ko smo se do sitega najedli jabolok, smo odšli na dvorišče in posedli po kamnitem zidu. Kvek je vrgel žogo v zrak in jo ujel z eno roko. Johnny je popravil svojo nogometno rokavico. Joe je nekaj popravil na svojem čevlju.

Striter je prišel iz Evelinine in Johnnyjeve hiše pol ure prej, preden se je vrnila njuna mati iz mesta. Preskočil je kamniti zid na drugi strani dvorišča. Videl nas je, kako sedimo na zidu, vendar se ni ustavil, da bi nam rekel kako besedo. Samo pogledal nas je in nam z roko pokazal osle. Ne vem, zakaj ga nismo pričeli obmetavati s kamenjem. Ponavadi smo ga obmetavali, kadar je odhajal domov. Nekoč smo ga obmetavali vso pot do šole, dokler se ni zatekel na verando. Tedaj smo morali prenehati, ker smo se bali, da ne bi razbili okna. Sedaj pa ni nihče niti vstal.

Ko je odšel, se Eveline ni prikazala iz hiše.

Garce se je vrnila z materjo iz mesta in je ostala z njo doma ter ji pomagala pripravljati večerjo.

Mi smo pa še dalje sedeli na zidu, dokler nismo morali oditi na svoje domove. Mračilo se je.

Nihče ni vedel zakaj, vendar se od takrat nismo nikoli več igrali z žogo ali pa delali jabolčnik. Ko smo pred

večerom prišli iz šole, je Kvek odšel v mesto in ostal tam vse do večerje. Johnny je v bližini šole prodajal popoldansko izdajo časnika. Grace in Eveline sta odhajali s fanti iz višjih razredov na jahanje, zvečer pa sta z njimi odšli na ples. Roy je pomagal očetu pri konjih in jih vsako popoldne peljal na vaje. V naslednjem letu je pričel dresirati konje in prenehal hoditi v šolo. Kmalu potem, ko je zapustil šolo, je prodal par konj nekemu cirkusu. Konje je naučil, da so stali na sodčkih in jih po taktih glasbe valili po areni.

Nihče ni vedel, kaj se je kasneje zgodilo s fantom Striterjem. Odšel je v svet, ko je imel dvajset let, in se ni nikoli več vrnil.

Eveline je rekla, da ji je prav vseeno, če ga bo še kdaj videla.

Za dobro voljo

POVEZALO JU JE

»Kako si pravzaprav spoznala svojega drugega moža?«

»S prvim možem sem se sprehajala, pa se je pripeljal z avtomobilom in ga povozil. To je bil začetek najinega prijateljstva...«

POVEZAVA

»Mojo hčerko bi radi za ženo? Moj odgovor je odvisen od vaših denarnih razmer.«

»No vidite, moje denarne razmere so pa odvisne od vašega odgovora.«

Posebnost je boljša, kajti navadno imajo mnogi!
Zaradi tega rajši takoj h

po kuhinje!

PODJERBERK —
ST. KATHREIN
Škofiče/Schiefling
Tel.: 0 42 74 - 29 55 18
Celovec/Klagenfurt
Rothauerhaus
Tel.: 86 2 92

RADIO CELOVEC

NEDELJA, 31. julija: 07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 1. avgusta: 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Vrtiljak popevk.

TOREK, 2. avgusta: 09.30—10.00 »Le tja, kjer je trata zelena!« — 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Šport — Rdeče, rumeno, zeleno.

SREDA, 3. avgusta: 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Iz »novih akordov« — Klavirske skladbe. — L. Detela: Obrazi novega slovenskega pesništva — Ljubezenska poezija Cirila Zlobca.

ČETRTEK, 4. avgusta: 13.45—14.45 Celovski radijski dnevnik — Družinski magazin.

PETEK, 5. avgusta: 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Kar po domače.

SOBOTA, 6. avgusta: 09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

RUTAR CENTER MÖBEL + ELEKTRO

Barvni televizor
slikovna žarnica
(ekran) 66 cm.
Elektronika z modularnijsko tehniko
S 9950.-

Vaš stari aparat zamenjamo po najvišjih cenah

Obiščite galerijo
Wernerja Berga v Pliberku!

Jurija je izdal in ovadil Rožanec, tebe bom pa jaz, ker prerokuješ brez patenta.

Šimen pa si ni toliko gnal k srcu Premčevih besed, kolikor ga je zmedlo to, kar se je bilo pripetilo Juriju. Kaj takšnega ni pričakoval, in ni se mu bilo še primerilo kaj podobnega. Razmišljen in slabe volje je hodil nekaj časa sem ter tja, potem pa je odprl skrinjo, vzela debelo knjigo, jo zavezal v rdečo ruto in šel od doma.

»Tele bukve vam nesem,« je dejal župniku, ki ga je srečal blizu vasi, »če vam je še kaj do njih.«

»Prav, Šimen,« se nasmehne župnik. »Enkrat sem vas bil vprašal po njih, a ste tajili. Kar izročite mi jih; saj vidite, da je to vse le vraža.«

»Menda bo tako,« odgovori mož s klobukom v roki in se praska za ušesi. »Mislim sem, da tega Jurija Primoževga ne dobé žandarji v pest, da ga ne dobé.«

S tresečo se roko razveže stavec ruto in izroči stare bukve sv. pisma, ki jih je bil spisal Jurij Dalmatin.

XXIII

Hudo je bila Jurija poškodovana nesrečna krogla; toda krepko in zdravo telo, poleg tega pa skrbna in ljubezniva postrežba, da bi boljše ne bil našel v očetovi hiši, mu je ohranila življenje. Prvi čas je bil Miha njegova pestunja: prekladal ga je, hodil k Ožbetu, ki sam ni mogel priti vsak dan, po zdravila in po dobre svéte, zraven pa je vestno opravljal njegovo službo.

Čez dober teden je Jurij že po malem zapuščal posteljo, in kadar je sédel k peči, mu je porinil Miha pručico pod noge, prisedel in si prizadeval zabavati njega in mater

in Rozalko. Sprijaznil se je bil Miha kmalu tudi s Štefanom, ki je hodil zvesto v vas.

»Brhek pa ti, Miha, nisi,« se je prilizoval Štefanovemu tovarišu, »in tudi tak korenjak ne kakor Jurij.«

»Kaj, jaz da ne?« se ponese Miha. »V zobeh bi te nesel, Štefan, dol v Dolino, tam bi te pa pred cerkvijo na glavo postavil, ako bi imel vse zobe.«

»Jaz se ti ne bom nič sladkal, Miha,« pravi zopet oni; »ampak v rokah se Jurija nisem nič bal, tebe se pa še precej manj bojim, da boš vedel.« In meni nič tebi nič prime Štefan tovariša za rami in ga poskuša stresti.

»Štefan, te hruške ne stresaš, je prestara,« pravi Miha, iztegne široko pest, prime Štefan za pas in ga vzdigne kvišku. Kakor motovilo so mahale Štefanove noge v zraku, a oprostiti se ni mogel in, o nesreča! pri tej priči vstopi Rozalka in začne glasen smeh. Jurija je zaskalela rana, ko se je moral nasmehnuti, in ukazal je Mihu, naj izpusti Štefana.

»Vidiš, Rozalka,« se je začel zdaj Štefan sam smejati, »takole se nosiva po hiši. Miha, ti si pa tudi hud, čeprav se ti ne vidi. Marsikdo bi mislil, da nisi za nič, ker si bolj rogovilast, ne pa lepo povit kakor jaz.«

»Oh, Štefan, prijatelj moj,« je prosil Miha, »nikar ne govori tako neumno, če ne, počim od smeha!«

»Jaz bi te vrgel na mestu,« se grozi Štefan; »a se bojim, da kaj pobijeva.«

»Bodita rajši pri miru!« opominja Rozalka.

»Oh, Rozalka,« pravi Miha, »bodi brez skrbi! Ne bova se metala. Kadar bom na smrtni postelji, Štefan, takrat pridi; in če me boš premaknil z otepa in če te ne porav-

nam jaz po tleh s temle prstom, ki na zvončke pri orglah pritiska, pa naj ostanem cele kvatre dalje v vicah. Zdaj mi pa pomagaj rajši korenje meti, ko da bi se premetaval. Če bova pridna, ti potem eno zagodem.«

Rozalka je menila, da se ne spodobi gosti, dokler je žalost v hiši.

»Žalost ni nikoli dobra,« modruje Miha. »Čim prej je je konec, tem bolje. Z muziko se pa prežene kakor molji s terpentinovim oljem.«

Miha se iztegne na polico po harmoniko in jo začne navijati. Z glavo kima na obe strani in pogleda zdaj Jurija zdaj Rozalko, ki se držita pol na smeh pol na jok, zdaj Štefana, ki pritrkuje z nogo. A kmalu jim mati ustavi veselje, češ da to Juriju težkó dene.

»Veš kaj, Miha?« pravi Štefan in položi roko na harmoniko. »Jaz bi tudi rad znal takole gosti.«

»Ha, verjamem dá,« pravi Miha.

»I, kje si se pa ti tako naučil?«

»Kje? Sam. Kje se pa nauči kos, da poje in oponaša druge ptiče? Tu pobere eno pesem, tam eno, jo poskusim, pa gre.«

»Kako bi se le jaz mogel naučiti?«

»Kako? Harmoniko si kupi na semanji dan! Kakor hitro imaš harmoniko, si že pol godca. Vse drugo potem je igrača in pride kar samó.«

»Kako se prijemlje, to mi boš pa ti pokazal. Kajne?«

»I, kajpa, če me ne boš pretepal, kakor se groziš.«

»Ti se kar norca delaš.«

(Dalje prihodnjič)

Lesni sejem v Celovcu - kraj sestanka gospodarstva naše dežele

V času od 13. do 21. avgusta 1977 bo predstavilo na sejmskem razstavišču v Celovcu okoli 1600 razstavljalcev iz 36 dežel sveta svoje izdelke. Panoga „les“ je namenjena strokovnjakom in interesentom, ki ne posvečajo pažnje le pridobivanju surovin, skladiščenju in napravam za prevoz, ampak tudi predelovanju in obdelovanju lesa.

Na lesnem sejmu v Celovcu bodo pokazali reči, katerih ne boste

videli na nobenem drugem lesnem sejmu: tako je npr. celovski lesni sejem s svojo žago nekaj enkratnega v Evropi. Tudi sejmsko mizarstvo, ki bo za časa sejma v polnem obratu, bo kraj sestanka lesnih strokovnjakov iz vsega sveta.

Ker bo sejmsko mizarstvo obratovalo kot pohištveno mizarstvo, ga bodo letos dopolnili z umetniškimi stružnimi in kmečkimi slikarskimi deli.

To lesno strokovno področje je točno ločeno od splošnega blagovnega sejma, katerega izdelki bodo obiskovalcem na pretek na voljo. Gospodinjje bodo lahko dobile tu mnogo namigov za vsakdanjo uporabo, kot npr. pobude za drugo hišo, za nedeljsko hišico, hišico na planini ali ob jezeru, za sauno ali za domači plavalni bazen. Razstavljajoče trdke bodo sedanji program dopolnile s številnimi novostmi in novimi izdelki, zaradi tega bodo obiskovalci na 26. lesnem celovškem sejmu prišli na svoj račun. Kuhinjske naprave in kuhinjski stroji, ročno orodje, tekstilije in izdelki iz daljnjih dežel bodo dopolnjevali obsežen program. B. L.

II. mednarodni nogometni turnir Slov. atletskega kluba

Preteklo soboto in nedeljo je Slovenski atletske klub v Celovcu priredil mednarodni nogometni turnir, na katerem so sodelovali, poleg prireditelja SAK še: Sele, SV St. Veit, Avstrija Celovec in Maribor ter ljubljanska Olimpija.

V predtekmi sta se v soboto pomerila koroška slovenska predstavnik SAK in Sele, ki sta igrala neodločeno 0:0. O tej tekmi lahko rečemo, da je bila zares prijateljska. Slovenski atletske klub je bil boljši nasprotnik, a ni znal izkoristiti svoje premoči v zadetkih.

Sicer pa so bili nogometaši celovške Avstrije zmagovalci 2. mednarodnega turnirja, ki je bil na stadionu KAC. Avstrija je prvega dne odpravila Mariborčane s 3:1 (1:1), drugega dne pa tudi jugoslovanskega prvotigaša ljubljansko Olimpijo s 3:2 (3:1).

Olimpija je prvega dne porazila St. Veit s 4:1 (2:0), Maribor pa je v nedeljo premagal istega nasprotnika s 4:0 (1:0).

Vrstni red: 1. Avstrija, 2. Olimpija, 3. Maribor, 4. St. Veit.

Na žalost moramo povedati, da

se je nogometnega turnirja udeležilo prav malo koroških Slovencev, ki sicer na prvenstvenih ligaških tekmah tako radi podprejo Slovenski atletske klub s številnim obiskom. Ali sta bila vzrok slabega obiska zares poletna vročina in poletne kumarice?

Na turnirju je Slovenski atletske klub prejel za obletnico pobratena od ljubljanske Olimpije zlato medaljo.

Nogometaši SAK, ki jim še najbolj izdatno strokovno pomaga Olimpija iz Ljubljane, so na letošnjem turnirju nastopili izven konkurence, pomerili so se kot pišemo zgoraj, z moštvo iz Sel.

Predsednik Slovenskega atletskega kluba SAK Franci Šmid je povedal, da so bili letos 4. v koroški ligi. V petletnem načrtu pa imajo zapisano, da naj bise uvrstili v prvo koroško ligo. Letos jim je uspelo pridobiti kar osem slovenskih igralcev, ki so doslej igrali v nemških klubih. To je za njih velika pridobitev, je dejal Franci Šmid.

Zahodnonemški glas o položaju na Koroškem

List „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ je v svoji številki dne 3. julija posvetil daljši dopis o dvojezičnih napisih na Koroškem. Dopis je bil poslan iz Dunaja.

Dopisnik pravi, da je dunajska vlada izdala tri odloke za izvedbo zakona o manjšinah, ki je bil sprejet pred letom dni. Tri glavne avstrijske stranke so mnenja, da je z izvedbo tega zakona Avstrija izpolnila obveze državne pogodbe iz leta 1955 glede zaščite slovenske manjšine na južnem Koroškem. Predstavniki koroških Slovencev in jugoslovanska vlada pa niso tega mnenja. Uradno gledišče, ki ga je zavzel Beograd, ugotavlja, da hoče Avstrija s tem zakonom prikriti dejanski položaj.

Predstavniki koroških Slovencev odbijajo zdaj vsakršno sodelovanje pri avstrijski politiki, ki ne izpolnjuje njihovih zahtev. Od dejanske pomiritve na jezikovno mešanem področju južnega Koroškega smo še daleč, čeprav se dunajske oblasti postavljajo na gledišče, da so sprejele vse ukrepe, da prenehajo manjšinski spori na južni meji. V razgovoru priznavajo odločilni avstrijski politiki, da bi prav Avstrija morala ostati zvesta svojim tradicijam kot večnacionalna država ter se izkazati za veliko dušno nasproti mali slovenski manjšini.

Odloki, ki so bili uveljavljeni 1. julija, določajo, na katerih področjih Koroške je treba postaviti dvojezične krajevne napise — v nemščini in slovenščini — in kjer lahko Slovenci v prihodnje poleg nemškega jezika uporabljajo kot uradni jezik slovenščino v uradih in na sodiščih.

V smislu tega odloka bodo lahko dvojezični napisi samo v osmih koroških občinah, in sicer samo v delih teh občin, ker sestojijo občine iz več vasi. Koliko krajev na Ko-

roškem bo v resnici dobilo dvojezične napise, še vedno ni povsem jasno. Odlok, ki določa slovensko označbo krajev, omenja 91 krajev. Število dvojezičnih napisov bo vsakakor mnogo manjše, ker so takšni napisi dovoljeni samo na zveznih in deželnih cestah, ne pa na kra-

jevnih cestah. Najprej bodo verjetno samo v desetih krajih (vaseh) postavili dvojezične table. Pri določanju takšnih krajev z dvojezičnimi napisi so uporabili ključ, po katerem pridejo v poštev samo kraji, kjer znaša delež Slovencev 25 odstotkov vsega prebivalstva.

ČESTITAMO!

13. julija je povsem tiho in v vsej skromnosti praznoval 75. obletnico svojega rojstva g. prelat Aleš Zechner. Koroški Slovenci se mu po tej poti s priznanjem zahvaljujejo za vse neštete žrtve, ki jih je g. prelat s svojim neutrudljivim in neumornim delom doprinesel za koroško slovensko narodno skupnost.

Pa še eno obletnico moramo omeniti, to je 80-letnico g. župnika Alojzija Nadrage v Škofičah. G. župnik se je rodil 22. julija 1897 v Št. Lenartu pri sedmih studencih. Svojo prvo mašo je zapel leta 1922, za župnika je bil imenovan leta 1929.

G. prelato Alešu Zechnerju, kakor tudi g. župniku Alojziju Nadrage iz srca želimo še mnogo zdravih let med nami. Bog jima povrne ves trud ter naj blagoslovlja njiju nesebično delo v prid slovenskega ljudstva.

Čestitkam se pridružujeta tudi NSKS in NT.

Ad multos annos!

OBJAVA!

Vodstvo Strokovne šole za ženske poklice v Št. Jakobu v Rožu javlja vsem tistim, ki v juliju niso mogle opraviti sprejemnega izpita za vpis v triletno strokovno šolo, da jim je dana še možnost prijave za sprejemni izpit, ki bo dne 12. septembra 1977.

K izpitu naj prinesejo s seboj vse potrebne dokumente. Vodstvo šole

ZEMLJIŠČE NA PRODAJ!

Prodajam ugodno 1000 m² zemljišča, ki leži na lepem kraju v Dvorcu pri Maloščah, občina Bekštanj. Telefon: 0 42 54 / 26 30.

HIŠA V NAJEM

Dajem v najem majhno hišico v Škofičah. Naslov: Ivo Bokalič, Št. Jakob v Rožu. Telefon: 0 42 53 / 251.

Nastavljenec, star 42 let s hišo, želi domačo krščansko dekle do 30 let, lahko tudi z otrokom.

Dopise pošljite na uredništvo NT, pod „jesensko veselje“.

PLOŠČA

Z MAGDO KORENOVO

Kot je znano, je RTV Ljubljana izdala pred kratkim ploščo, na kateri pojeta Magda Korenova in Uši Kelih dve popevki: „Jaka gre v Tivoli“ in „Od tod do veselja“.

Ploščo lahko kupite tudi v Mohorjevi knjigarni, Viktringer Ring 26 v Celovcu. Stane samo 40.— šilingov.

TV Ljubljana

NEDELJA, 31. julija: 9.15 Poročila — 9.20 Za nedeljsko dobro jutro: Oktet bratov Pirnat — 9.50 625 — pregled sporeda — 10.10 A. J. Cronin: Zvezde gledajo z neba — 11.00 Otroci sveta, barvna serija — 11.25 Mozaik — 11.30 Ljudje in zemlja — 12.35 Poročila — Nedeljsko popoldne: S. Vlaković: Mora — TV drama, Okrogli svet — 18.10 Poročila — 18.45 Sandokan, serijski barvni film — 19.15 Ri-

sanka — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 S. Stojanović: Več kot igra, barvna nadaljevanka — 20.55 Skrivnosti medvedje votline — 21.25 TV dnevnik — 21.40 Glasbena oddaja — 22.20 Športni pregled.

PONEDELJEK, 1. avgusta: 17.10 Kmetijska oddaja — 17.55 Obzornik — 18.10 Človek in zemlja — 18.40 Mozaik — 18.45 Mladi za mlade — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 R. Bogdanovski: Ali ti nisem rekel? — 21.00 Propagandna oddaja — 21.25 Mozaik kratkega filma.

TOREK, 2. avgusta: 17.55 Obzornik — 18.10 Pika nogavička, serijski barvni film — 18.40 Mozaik — 18.42 Čas, ki živi: Žive priče in pomniki, barvna oddaja — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Novele Henryja Jamesa, barvna nanizanka — 20.47 Propagandna oddaja — 20.50 Odrske luči, zabavno glasbena oddaja — 21.40 Včeraj, danes, jutri: Narod se upira — 22.10 TV dnevnik.

SREDA, 3. avgusta: 18.00 Obzornik — 18.15 Ne prezrite — 18.45 Mozaik — 18.46 V. Lisinski: Porin, odlomki

iz opere — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Film tedna: „Z“, barvni film — 22.03 Propagandna oddaja — 22.05 TV dnevnik.

ČETRTEK, 4. avgusta: 18.00 Obzornik — 18.15 Pustolovci, serijski barvni film — 18.45 Mozaik — 18.46 Modri plašček, otroška serija — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Prijatelji in sosedje, barvna nanizanka — 20.25 Svet 1900—1939, dokumentarna oddaja — 21.45 Jazz na ekranu: Kvintet Eje Thelin — 21.45 TV dnevnik.

PETEK, 5. avgusta: 15.00 Maribor: Evropsko prvenstvo v tenisu, polfinale ženske posamezno, prenos — 18.03 Obzornik — 18.18 Profesor Baltazar, barvna risanka — 18.25 Glasba z obrobja, glasbeno dokumentarna oddaja — 18.44 Mozaik — 18.45 Brigadirski TV studio — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Tedenski notranjepolitični komentar — 20.00 Propagandna oddaja — 20.05 E. Muzzi: Izvori Mafije, TV nadaljevanka — 20.58 Propagandna oddaja — 20.55 Tito in nacionalno vprašanje — 21.45 Bogataš in revež, barvna nadaljevanka — 22.35 TV dnevnik.

DOM v TINJAH

Od ponedeljka, 5., do petka, 9. septembra 1977

KOROŠKI SLOVENC
OBIŠČEJO DUNAJ

Izobraževalno potovanje na Dunaj.

Ponedeljek, 19. septembra 1977

Romarsko potovanje na
TRSAT PRI RIJEKI —
OPATIJA

Cena: 170.— šilingov.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72565. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradisce 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 150.— din za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovce štev. 2, 9065 Zrelec. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.

Gorečnost za božjo hišo me vnema

Po nedoumljivem sklepu Vsemogočnega je bil sredi svojega dela nenadno odpoklican naš dragi sobrat, prečastiti gospod

Jože Vošnjak

duhovni svétnik,

župni upravitelj v Šentjanžu v Rožu,

urednik cerkvenega lista „Nedelja“,

zaupnik Narodnega sveta koroških Slovencev

V soboto, 23. julija 1977, ob 9. uri zvečer, v 66. letu starosti in 41. duhovniškem letu, je umrl za srčno kapjo.

Bil je neumoren v oznanjevanju božje besede in poln gorečnosti v delu za rast božjega kraljestva.

Šentjanž v Rožu, 23. julija 1977.

SODALITETA

ŽUPNIJA ŠENTJANŽ

SORODNIKI

NARODNI SVET KOROŠKIH SLOVENCEV

Celovec, 25. julija 1977.